Rok 3. WARSZAWA 15 LIPCA 1927 r. Nr 9

SPORT WODNY

CZASOPISMO, POŚWIĘCONE SPRAWOM

WIOŚLARSTWA, ŻEGLARSTWA i PŁYWACTWA.

WYJŚCIE NA WODĘ.

Ostatnie zawody pływackie o mistrzostwa Warszawy, rozegrane w nowym basenie AZS. w Parku Skaryszewskim, wykazały wiele dobrych stron, lecz zarazem— niestety — uwydatniły olbrzymie nasze braki w pływactwie, który to sport jednogłośnie jest uznawany za najbardziej demokratyczny.

Pod względem organizacyjnym, zawody stały na wysokości zadania. Nieliczne, bez poważniejszego znaczenia braki — łatwe są do usunięcia. Natomiast z punktu widzenia sportowego mistrzostwa jaskrawo wykazały, że w sporcie tym bardzo powoli poruszamy się naprzód.

Na starcie—znikoma liczba zawodników, jeszcze niklejsza—zawodniczek.

Ostatnie zawody pływackie stanowią ścisły wykładnik istniejącego stanu rzeczy w pływactwie warszawskim. W sporcie tym bardziej dotkliwie, niż w innych odczuwać się daje brak młodych sił. Mamy wciąż do czynienia—nietylko na zawodach—lecz i w pływalniach klubowych, z tymi samymi ludźmi. Jakże mało młodych, nowych sił uprawia pływanie. Toć przecie w większości wypadków, poprawiając rekord, rekordzista walczył nietyle ze współzawodnikami, których niemal zawsze zostawiał daleko za sobą, ile z czasem, płynąc właściwie bez konkurencji.

Czemże się to dzieje, że ów za najbardziej demokratyczny uważany sport zaprzecza faktami życia swemu założeniu?

Przyczyn, sądzimy, jest kilka. Wymieńmy najważniejsze: brak basenu zimowego i racjonalnie urządzanych basenów letnich, oraz zupełny brak klubów specjalnie pływackich.

Obiecywany sportowcom Warszawy zimowy basen pływacki poczyna ubierać się już w poważne, szanowne szaty legendy. Na ów przez szybkę oddawna ukazywany podarunek od Zarządu stołecznego miasta—czekamy jak dotąd — i sam Bóg wie, jak długo jeszcze czekać będziemy napróżno. A tymczasem przez osiem niemal miesięcy dosłownie niema wody w Warszawie: pływacy stanowią specjalny kontyngent bezrobotnych. Gdzież tu — w takich warunkach marzyć o licznej klasie doborowych pływaków?

Jeśli chodzi o baseny letnie—to na dobrą sprawę dopiero teraz dzięki inicjatywie A. Z. S.— otrzymała stolica możliwy prowizoryczny basen, gdyż istniejący— w porcie Czerniakowskim odstrasza pływaków niesamowitym brudem wody. Pozatem—pływalnie pozostałych klubów dysponują wodą bieżącą, na której nie sposób prowadzić racjonalnej zaprawy sportowej.

Wreszcie — sport pływacki nie posiada w okręgu warszawskim własnych swoich komórek organizacyjnych. Jako dodatek raczej, aniżeli sport główny, uprawiany jest w innych klubach sportowych, nie zwracając na siebie dostatecznej uwagi władz.

Przykładem, jak wysoko postawić można pływactwo przy dobrej woli i usilnych zabiegach—służy nam okręg pomorski. Zgłoszony do Związku Pływackiego dopiero w ostatnich czasach, pilnie zakrzątnął się około spopularyzowania tego sportu. To też już dzisiaj liczy w PZP. połowę wszystkich klubów, do Związku tego należących, posiada samodzielne kluby pływackie i liczne grupy młodzieży sport ten uprawiającej.

Poza Pomorzem i Krakowem, gdzie ostatnio pobudowany kryty basen pływacki—być może—przyniesie zmiany na lepsze, — we wszystkich innych okręgach pływactwo rozwija się — niestety — na modłę stolicy.

W interesie pływactwa polskiego leży zdemokratyzowanie tego pięknego i zdrowego sportu. Twórzmy więc takie dlań warunki i ramy organizacyjne, które otworzą wyjście na wodę najszerszym masom.

Ósemka A. Z. S. Warszawa, która zdobyła Mistrzostwo Stolicy d. 26 czerwca r. b.

DOKĄD IDZIEMY?

Jeżeli porównamy regatowe wioślarstwo polskie z jakiemkolwiek zachodnioeuropejskiem, to uderzy nas przedewszystkiem brak żywotności. Nie—żeby się nic nie robiło— owszem —w Polsce nawet robi się dużo—w stosunku do naszych możności, ale to co się robi, pozbawione jest z jednej strony entuzjazmu, koniecznego do powodzenia, z drugiej strony wytrwałości — nieodzownej do trwałości przedsięwzięcia. Weźmy pod uwagę np. ostatnie regaty w Warszawie, regaty w stolicy kilkudziesięciomiljonowego państwa, które to regaty powinny zawsze być poza mistrzostwami, gwoździem sezonu. Zapewne że były, ale były raczej gwoździkiem. Z trzydziestu kilku klubów polskich zjawiło się aż dziewięć (z czego dwa reprezentowane były przez skullerów), z trzydziestoma osadami w czem ośmiu skullerów. Z programu 12 biegów dwa poszły walk-over, a jeden jako wewnętrzna konkurencja WTW. Maksimum zgłoszeń zanotowano w czwórkach klepkowych nowicjuszy — cztery łodzie. Co prawda poziom sportowy był wysoki — zjawiły się najlepsze osady polskie, wszyscy mistrzowie zeszłoroczni, poza niemi dobra konkurencja, ale to wszystko za mało. Tydzień przed regatami w Warszawie odbyły się regaty w Berlinie, w których programie było 21 biegów, a zgłoszenia wyrażały się w dziesiątkach. łodzi. (Grünau-Vierer 27 osad, Junior-Vierer 18 i t. d.). Wymowne porównanie.

Nie jest winą organizatorów, że regaty były tak słabo obesłane — lecz winą klubów wioślarskich. Z tego stanu rzeczy wynika pytanie, które trzeba postawić 75% klubów polskich: Co panowie robicie? Bo przecież jeżdżenie na spacery w wesołem towarzystwie — to jeszcze nie jest sport. Osady po jednym nieudanym starcie, przerzucają się do tego fatalnego sportu spacerowego, a kluby nie robią nic, aby rozpadające się osady powstrzymać od tego. Zamało zwraca się u nas uwagi na sport regatowy i na wartości, które przynosi.

Możnaby zarzucić, że względy finansowe nie pozwalają na liczniejsze obesłanie regat — ale tak nie jest. Faktem jest, że kluby wioślarskie są najzamożniejszemi klubami sportowemi w Polsce i zagranicą, że jeżeli znajdują się pieniądze na budowanie zbytkownych przystani, niekoniecznie potrzebnych, to znalazłyby się i na wyjazdy zawodników. Przyczyna złego leży gdzieindziej.

Wojna i utrudnione warunki bytu po wojnie osłabiły znacznie system nerwowy większości ludzi, wskutek czego zmalała zdolność do wysiłku, umiejętność naginania siebie do wymagań okoliczności. Nieraz widzi się, doskonały nawet, materjał wioślarski, marnujący się na przystaniach— nie dla braku energji ze strony wioślarzy. Trening wymaga samozaparcia się i poświęcenia wielu rzeczy dla zwycięstwa i tej właśnie ideologji brak naszym młodym wioślarzom, lecz czyż nie mamy prawa od nich tego .wymagać?

Niestety trzeba stwierdzić, że marazm i bezczynność ogarnęły młode pokolenie wioślarzy, którzy w spacerach i przejażdżkach widzą sport i to sport olimpijski. W tych warunkach nawet najlepsze wysiłki kierowników nie pomogą, jeśli na rzucone hasła nie otrzymają odzewu ze strony młodzieży.

Dlatego też można usprawiedliwić nieco nieobecność wielu klubów na starcie tegorocznych zawodów — można powiedzieć, że w blubach tych niema wioślarzy, są tylko spacerowicze, ale nie można usprawiedliwić wioślarstwa polskiego, które zaczyna schodzić na całkiem nieracjonalne drogi. Cztery razy w roku regaty i około sześćdziesięciu biegów — to trochę zamało — nawet na nasze stosunki. Dlaczego dużo mniejsza Szwajcarja może zdobyć się na dziesiątki doskonałych osad, z których każda przeciętna może równać się naszej najlepszej? Oto dlatego, że ideologja Szwajcarów jest inna niż nasza. Przez trud do zwycięstwa — oto hasło osad szwajcarskich, podczas gdy nasze osady, chciałyby, aby zwycięstwo samo, bez pracy, bez treningu, bez silnej woli wpadło im w ręce. Ale tak się nie da panowie!

Sejmik wioślarski nałożył obowiązek organizowania regat w większych ośrodkach, obecnie należałoby nałożyć obowiązek na wszystkie kluby wioślarskie urządzania regat wewnętrznych, a na wszystkie ośrodki wioślarskie obowiązek urządzania regat międzyklubowych, nawet chociażby w pierwszym roku włożone koszty i trudy nie zwróciły się w wynikach sportowych. Dalej należałoby koniecznie wprowadzić punktację roczną, podobnie jak to jest w Niemczech, aby wzmóc konkurencję międzyklubową na ilość trenujących osad, przedewszystkiem zaś należy dowieść młodzieży, że tylko w trudzie i walce o zwycięstwo może znaleźć płomienną i triumfalną młodość, a nie w bezczynności i marazmie.

W. D.

Sędziowie na trybunie, podczas regat Międzyklubowych w Warszawie, w dniu 26 czerwca r. b.

Zwycięska osada Klubu Wioślarek Warszawskich w drodze na start, podczas regat Międzyklubowych, w dniu 26 czerwca r. b.

REGATY MIĘDZYKLUBOWE
W WARSZAWIE.

W dniu 26 czerwca r. b. odbyły się regaty wioślarskie, zorganizowane przez Warszawski Międzyklubowy Komitet Regatowy. Zawody ściągnęły najlepszych wioślarzy czołowych klubów z całej Polski. Bydgoszcz reprezentowała czwórka B. T. W. która w Mistrzostwach Europy w Lucernie r. ub. zdobyła chlubnie trzecie miejsce, Kraków reprezentowany był przez członka A. Z. S. Mistrza Polski na jedynce W. Długoszewskiego i członka O. W. S. K. na jedynce Pękalskiego. Poznański Klub Wioślarski „Tryton" zgłosił dwie czwórki, które wykazały dobry styl i należyte przygotowanie. Najliczniej reprezentowana była stolica, Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie obsadziło 10 biegów, Klub Wioślarski „Wisła" -5 biegów, Akademicki Związek Sportowy—5 biegów, Wojskowy Klub Wioślarski 3 biegi i Warszawski Klub Wioślarek -1 bieg.

Organizacja regat była dobra, biegi odbywały się punktualnie i składnie, a na zakończenie -- ani jednej wątpliwej kwestji i protestu.

Tor długości 2,000 mtr. z biegiem Wisły.

Przebieg regat był następujący:

BIEG I. Ósemki młodszych o nagrodę przejściową „Koła Seniorów" Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

1) A. Z. S. Warszawa—czas 6 m. 1,6 sek.
Kłyś, Laguna, Higersberger, Dzierżyński, Białkowski, Michalski, Chorodyński, Dunikowski (595 klg.) st. Czaplicki (67 klg.).

2) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 6 m. 12,6 sek.
J. Hirszowski, R. Francki, P. Cierkoński, W. Szymański, K. Sawnor, J. Sawnor, Z. Kozierkiewicz, S. Geyer (576 klg.) st. R. Jabrzemski (54 klg.).

Od startu wysunęło się W. T. W., lecz na połowie toru A. Z. S. wyprzedził przychodząc do mety o 3 i pół długości na przodzie.

BIEG II. Dwójki podwójne, o nagrodę przejściową drugiego czwartkowego Kółka Kręglarskiego Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego. Udział brały dwie osady W. T. W.

1) R. Głowacki i W. Okniński—czas 6 m. 47,6 sek.
2) S. Kamiński i J. Ostrowski — czas 6 m. 56 sek.

BIEG III. Czwórki, o nagrodę b. prezesa Klubu Wioślarskiego „Wisła" Z. Majchrowskiego.

1) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 6 m. 26,4 sek.
F. Bronikowski, L. Birkholz, L. Lipiński, F. Janik (274 klg.), st. F. Brzeziński (63 klg.).

2) Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie „Tryton" - czas 6 m. 29.6 sek.
L. Baranowski, M. Radzimski, R. Kostka, M. Keller (270 klg.), st. Grzybek (51 klg.).

Do 3-go biegu osada B. T. W. weszła do finału przez losowanie, a osada „Trytona" startowała w przedbiegu z Klubem Wioslarskim „Wisła" w Warszawie (czas „Trytona" 6 m. 55 sek., czas „Wisły" 7 m. 7 sek.).

BIEG IV. Jedynki nowicjuszy.

1) Akademicki Związek Sportowy. Warszawa. Starczewski.
2) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie. S. Paczuski -- o 4 łodzi w tyle.

BIEG V. Czwórki półwyścigowe, o nagrodę przejściową Koła Gimnastycznego, Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 6 min. 53,6 sek.
B. Czerwiński, A. Dachowski, M. Słomiak, Z. Firkowski (278 klg.), st. R. Głowacki (66 klg.).

2) Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — czas 6 m. 59,6 sek.
J. Grudziński, F. Chojecki, Z. Sobertin, W. Ziembicki (275 klg.), st. Czaplicki (67 klg.).

Do biegu 5-go A. Z. S. wszedł do finału przez losowanie, a osada W. T. W. startowała w przed-

biegu z Kl. Wiośl. „Wisła" (czas W. T. W. 7 m. 15 sek., czas „Wisły" 7 m. 20 sek.).

Bieg był bardzo ciekawy, gdyż na całym torze prowadzona była zacięta walka.

BIEG VI. Czwórki młodszych, o nagrodę przejściową im. A. Szustra.

Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie.

L. Gubrynowicz, J. Stefanowicz, L. Gorzoch, W. Jankowski (261 klg.), st. M. Essner (54 klg.).

Nagrodę ostatecznie zdobyło W. T. W. — walkoverem.

BIEG VII. Jedynki młodszych, o nagrodę Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

1) Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 m. 13,6 sek.
Z. Jabrzemski.

2) Klub Wioślarski „Wisła" w Warszawie — czas 7 m. 16,6 sek.
S. Słoniewski.

Do biegu tego jedynka W. T. W. weszła do finału przez losowanie, a jedynka „Wisły" startowała w przedbiegu z jedynką O. W. S. K. S. Pękalskim (czas „Wisły" 7 m. 57 sek., czas O. W. S. K. 8 m. 4 sek.).

W biegu tym Jabrzemski miał silnego przeciwnika, lecz bieg wygrał dzięki równiejszym pociągnięciom przy 32 uderzeniach.

BIEG VIII. Czwórki półwyścigowe pań.

1) Warszawski Klub Wioślarek — czas 5 m. 31,2 sek.
M. Bętkowska, S. Czaplicka, Z. Czaplicka, S. Architówna (254 klg.), st. J. Grabicka (54 klg.).

2) Wojskowy Klub Wioślarski w Warszawie — czas 5 m. 34,8 sek.
W. Burawska, W. Richling, W. Zaleska, H. Matuszewska (226 klg.), st. J. Święcicka (56 klg.).

Długość toru dla pań (start z biegu) wynosiła około 1200 mtr. Klub Wioślarek górował techniką, jednak trzeba przyznać, że osada Wojsk. Kl. Wiośl. walczyła z dużą ambicją.

Podczas całego biegu, zupełnie niepotrzebnie, jechał obok na jedynce T. Naumienko, który krzykiem i uwagami nietylko że nie pomagał osadzie, lecz tylko ją denerwował.

Eksperyment podobny w przyszłości winien być stanowczo wykluczony.

BIEG IX. Czwórki nowicjuszy, o nagrodę przejściową inż. Hulanickiego zdobyła osada Poznańskiego Klubu Wioślarskiego „Tryton", jadąc tor walk-overem w równem i ładnem tempie.

W. Breza, H. Jackowski, J. Boruszak, T. Tomasek (255 klg.), st. J. Grzybek (51 klg.).

BIEG X. Jedynki, o nagrodę Ligi Morskiej i Rzecznej.

1) Akademicki Związek Sportowy, Kraków — czas 6 m. 57,5 sek.
W. Długoszewski.

2) Warszawskie Tow. Wioślarskie — czas 7 m. 8,5 s.
J. Lisicki.

Do biegu 10-go W. Długoszewski wszedł do finału przez losowanie, a J. Lisicki startował w przedbiegu z T. Naumienką z Wojskowego Klubu Wioślarskiego w Warszawie (czas Lisickiego 7 m. 32 s., czas Naumienki 7 m. 38 sek.). W. Długoszewski górował nad przeciwnikiem techniką.

BIEG XI. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy, o nagrodę jubileuszową pięciolecia Klubu Wioślarskiego „Wisła" w Warszawie.

1) Klub Wioślarski „Wisła" — czas 6 m. 51,5 sek.
H. Zaremba, S. Zaremba, A. Zwanitaj, L. Ruciński (315 klg.), st. W. Szejndroch (60 klg.).

2) Warszawskie Tow. Wioślarskie—czas 6 m. 56 sek.
P. Cierkoński, R. Francki, Z. Kozierkiewicz, S. Geyer (292 klg.), st. R. Jabrzemski (57 klg.).

Do biegu 11-go Klub „Wisła" wszedł do finału przez losowanie, a W. T. W. startowało w przedbiegu z osadą Wojskowego Klubu Wioślurskiego (czas W. T. W. 7 m. 40 sek., czas Wojsk. Klubu Wiośl. 7 m. 26 sek.).

Osada Klubu „Wisły" broniła dzielnie nagrody klubowej i na torze nie dała się wyprzedzić ani na chwilę.

BIEG XII. Ósemki. *Mistrzostwo Stolicy*, jeden z najciekawszych biegów o nagrodę ofiarowaną przez Magistrat m. st. Warszawy, o którą walczą kluby od 1922 r.

1) Akademicki Związek Sportowy, Warszawa — czas 5 m. 56,5 sek.
Niezabitowski, Poczobut, Laszewski, Ślązak, Wodziński, Sołtan, Kurnicki, Gordziałkowski (620 klg.), st. Czaplicki (67 klg.).

2) Warszawskie Tow. Wioślarskie — czas 6 m. 11,6 s.
J. Kowalski, W. Patek, E. Ciepłowski, A. Funkiewicz, J. Pichelski, J. Maroszek, H. Słomiak, E. Kowalec (614 klg.), st. J. Lisicki (64 klg.).

W biegu 12-tym W. T. W. weszło do finału przez losowanie, a A. Z. S. startował w przedbiegu z Klubem Wioślarskim „Wisła" w Warszawie — (czas A. Z. S. 6 m. 2,5 sek., czas „Wisły" 6 m. 20 s.).

Osada A. Z. S-u jest w bardzo dobrej formie, po dojściu przeciwnika na 400 mtr. stopniowo wysuwała się naprzód, wyprzedzając W. T. W. na mecie o 6 długości.

Regaty Warszawskie były pierwszemi większemi zawodami przed Regatami Międzynarodowemi i o Mistrzostwo Polski, które odbędą się w Bydgoszczy w dniu 30 i 31 b. m. pod protektoratem p. **Prezydenta Rzeczypospolitej.**

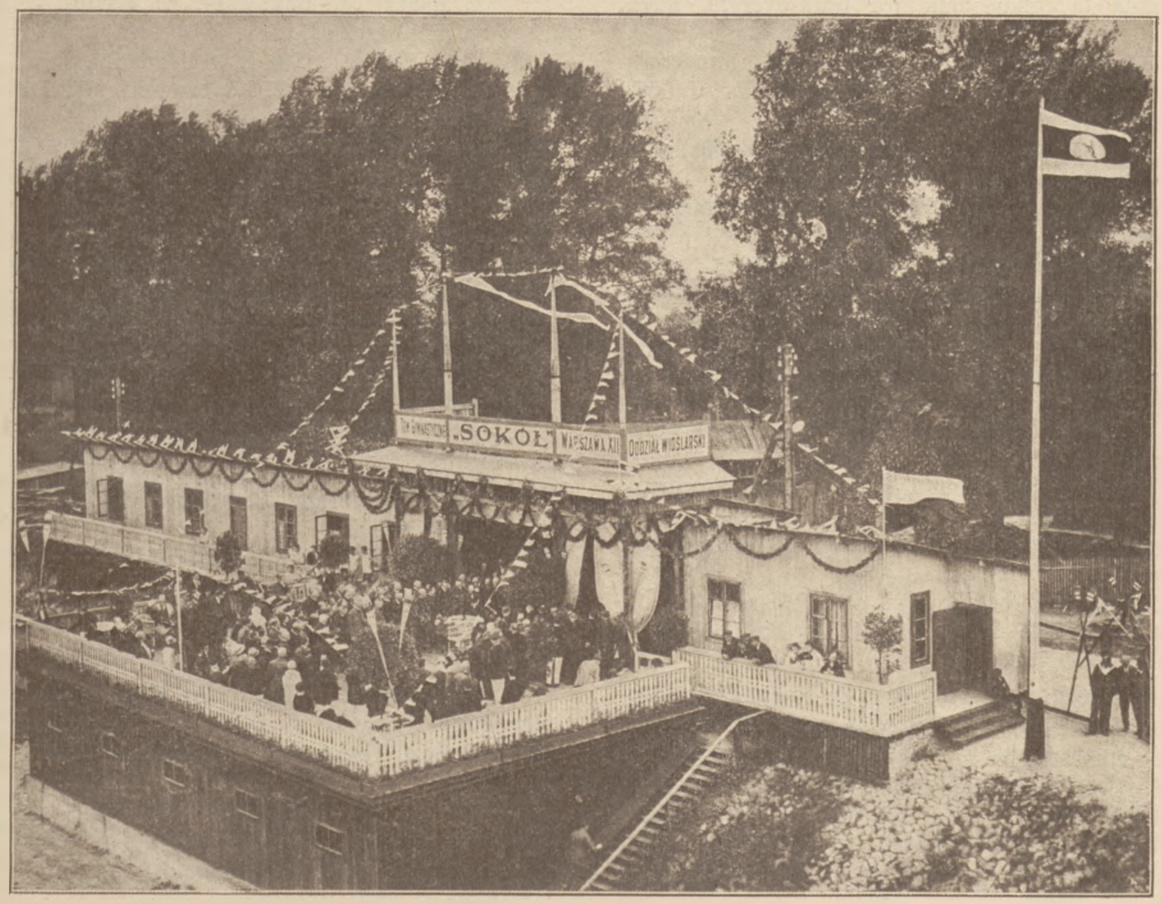
Sądząc z wyników regat, styl wioślarzy znacznie się poprawił, a szczególnie u Mistrzów. Akademicki Związek Sportowy w Warszawie zdobył zasłużenie tytuł Mistrza Stolicy, gdyż najwcześniej rozpoczął zaprawę sportową i prowadził regularnie i umiejętnie treningi.

Dużą zasługą jest tu praca p. O. Gordziałkowskiego, szlakowego zwycięskiej ósemki, który jest duszą sekcji wioślarskiej A. Z. S-u, jak również trenera-zawodowca p. Wingate'a, sprowadzonego z Anglji.

Zwycięstwo A. Z. S-u powinno być przykładem i bodźcem do pracy dla klubów, które rozpoczęły pracę późno, a zawodnicy nie zbyt regularnie uczęszczali na treningi.

Obecnie wioślarstwo podniosło się na pewien poziom, gdzie wymagana jest bardzo sumienna praca treningowa, duże zamiłowanie i ambicja sportowa.

Należy przypuszczać, że zbliżające się zawody Wszechpolskie zachęcą brać wioślarską do intensywniejszej pracy. *M.*

Przystań T-wa Gimnastycznego „Sokół" w Warszawie, podczas otwarcia pierwszego sezonu wioślarskiego, dnia 29 czerwca r. b.

REGATY MIĘDZYSZKOLNE I MIĘDZYKLUBOWE
W BYDGOSZCZY.

W dniu 3 lipca r. b. na torze w Bydgoszczy, gdzie odbywają się corocznie regaty o Mistrzostwa Polski, odbyły się zawody, w których udział brały kluby gimnazjalne, należące do Zrzeszenia Wioślarskich Klubów Gimnazjalnych i kluby zrzeszone w Polskim Związku Towarzystw Wioślarskich.

Pomimo niepogody zawody zgromadziły sporo publiczności, przybyłej parostatkami i koleją. Biegi odbywały się punktualnie podług programu.

Tor 1.700 mtr., dla młodzieży szkolnej około 1.200 metrów.

Wyniki poszczególne przedstawiały się następująco:

BIEG I. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy, o nagrodę przejściową Magistratu m. Bydgoszczy.

1) Klub Wioślarski „Wisła" w Bydgoszczy — czas 5 m. 1,6 s.
J. Braun, A. Gatys, J. Radtke, A. Hosemann, st. J. Zawitaj.
2) Klub Wioślarski „Posejdon" w Chełmży -- czas 5 m. 6,8 s.
K. Siłakowski, D. Zalewski, L. Czajkowski, A. Strużyna, st. R. Skański.
3) Klub Wioślarski w Świeciu.
4) Klub Wioślarski „Brda" w Bydgoszczy.
5) Klub Wioślarski „Vambresia" w Wąbrzeźnie.

BIEG II. Czwórki półwyścigowe młodszych, o nagrodę przejściową „Illustrowanego Kur. Krakowskiego".

1) Klub Wioślarski „Wisła" w Bydgoszczy — czas 5 m. 11,2 sek.
W. Wiecki, T. Poniecki, A. Zieliński, K. Redlarski, st. J. Zawitaj.
2) Klub Wioślarski „Vambresia" w Wąbrzeźnie.
B. Zieliński, J. Hillar, J. Baurski, M. Baurski, st. St. Bryx.
3) Klub Wioślarski „Brda" w Bydgoszczy.

BIEG III. Czwórki półwyścigowe o nagrodę przejściową Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

1) Klub Wioślarski „Świecie" w Świeciu — czas 5 m. 1,6 sek.
L. Schleifer, R. Roszczynialski, L. Mikułowski, A. Kufel, st. A. Tomaszewski.
2) Sekcja Uczniowska Klubu Wiośl. w Gdańsku.
W. Nerlewski, J. Mey, F. German, Fr. Krefft, st. T. Winiecki.

Na start spóźniły się „Brda" i „Vambresia", wobec czego udziału w biegu nie brały.

BIEG IV. Dwójki podwójne półwyścigowe ze sternikiem o nagrodę Walerjana Adamskiego, członka B.T.W.

1) Klub Wioślarski „Wisła" w Bydgoszczy — czas 6 m. 10,2 sek.
D. Miklasz, Fr. Zeidler. st. W. Wiecki.

Osada ta przejechała tor walk-overem, gdyż łódź Klubu Wiosl. „Brda" wycofała się z biegu.

BIEG V. Czwórki półwyścigowe, o nagrodę honorową ofiarowaną przez p. V.-Prezesa P. Z. T. W. Z. Musiała.

1) Sekcja Uczn. Klubu Wioślarskiego w Gdańsku — czas 5 m. 10,6 sek.
W. Nerlewski, J. Mey, F. German, Fr. Krefft, st. T. Winiecki.
2) Klub Wiośl. „Vambresia" w Wąbrzeźnie.

W tym biegu brał udział Klub Wiośl. „Brda" w Bydgoszczy (poza konkursem) i przybył do mety pierwszy w czasie 4 m. 48,6 sek.

Drugą część regat obejmowały biegi następujące:

BIEG I. Ósemki młodszych. o nagrodę przejściową p. Czesława Borysa członka B. T. W.
Startowały dwie ósemki Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.
Nagrodę zdobyła osada pod sterem M. Dudkowskiego — czas 6 m. 6,2 s.
E. Bijałd, T. Szwajkowski, Fr. Wiśniewski, B. Ormanowski, K. Szpingier, H. Kotlarek, G. Skobek, St. Grobelny.

BIEG II. Czwórki. O Mistrzostwo m. Bydgoszczy. Nagroda przejściowa ofiarowana przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w Bydgoszczy.
1) Bydgoskie Tow. Wiośl. — czas 6 m. 0,8 sek.
Fr. Bronikowski, L. Birkholz, L. Lipiński, Fr. Janik, st. Fr. Brzeziński.
2) Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton".
L. Baranowski, M. Radzimski, R. Kostka, M. Keller, st. Grzybek.
3) Akademicki Związek Sportowy w Poznaniu.

BIEG III. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy, o nagrodę przejściową „Dziennika Bydgoskiego".
1) Bydgoskie Tow. Wioślarskie — czas 6 m. 56,4 s.
B. Switalski, Fr. Skręty, Br. Ormanowski, E. Ciesielski, st. K. Figelek.
2) Klub Wioślarski „Gryf" w Bydgoszczy.
Wł. Szymkowiak, A. Józefowicz, K. Deręgowski, P. Deręgowski, st. N. N.
3) Bydgoskie Tow. Wioślarskie.

BIEG IV. Jedynki nowicjuszy, o nagrodę honorową p. Henryka Kaszubowskiego, członka B. T. W.
1) Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu — czas 7 m. 1,6 sek. D. Tilgner.
2) Klub Wioślarski w Toruniu, F. Jankowski.
3) Oddz. Wiośl. „Sokoła" w Krakowie, F. Kędzior.

M. Nełkowski z Klubu Wioślarskiego w Gdańsku wycofał się podczas biegu.

BIEG V. Dwójki podwójne półwyścigowe ze sternikiem, o nagrodę honorową ofiarowaną przez Koło Seniorów B. T. W.
1) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — czas 7 m. 46,4 sek.
A. Stryszyk, St. Niewitecki. st. K. Figelek.
2) Klub Wioślarski „Gopło" w Kruszwicy.
K. Lemański, M. Tymkowski, st. E. Schmude.
3) Klub Wioślarski „Gryf" w Bydgoszczy.
4) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie.

BIEG VI. Czwórki nowicjuszy, o nagrodę przejściową p. Bronisława Hentzera.
1) Bydgoskie Tow. Wioślarskie — czas 6 m. 21,4 sek.
Z. Mazur, M. Bukowski, E. Mazur, Z. Borysiak st. Fr. Brzeziński.
2) Klub Wiośl. z 1904 r. w Poznaniu.
J. Mikołajczak, W. Leporowski, W. Tuliszka, St. Jurkowski, st. J. Tuczyk.
3) Poznańskie Tow. Wiośl. „Tryton".

BIEG VII. Jedynki młodszych, o nagrodę honorową p. Czesława Kamińskiego, członka B. T. W.
1) Klub Wioślarski w Toruniu, W. Barwicki.
2) Ak. Zw. Sportowy w Poznaniu, Ł. Lange.

BIEG VIII. Czwórki młodszych, o nagrodę przejściową p. B. Kasprowicza. prezydenta Izby Przemysłowo-Handlowej.
Startowały trzy osady Bydg. Tow. Wioślarskiego.

BIEG IX. Ósemki. Nagrodę honorową p. dyr. Jackowskiego otrzymała jedyna łódź, biorąca udział w biegu pod sterem dr. Siemiątkowskiego.
B. Drewek, L. Lipinski, L. Birkholz, J. Młodyszewski, J. Napierała, E. Jankowski, Fr. Bronikowski, Fr. Janik.

BIEG X. Jedynki, o nagrodę przejściową p. Romana Stobieckiego.
1) Oddział Wioślarski „Sokoła" w Krakowie — czas 7 m. 13 sek. Z. Bujwid.
2) Klub Wioślarski w Poznaniu 1904 r. D. Tilgner.

Wieczorem w Resursie Kupieckiej odbyło się wręczenie nagród w obecności V.-prezesa Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich p. Zygmunta Musiała.

W biegach Młodzieży wszystkie załogi, które zdobyły drugie miejsca, otrzymały, jako nagrodę, od Redakcji *„Sportu Wodnego"* pięknie oprawne roczniki za rok ubiegły. *K.*

Chrzest łodzi, przez p. mjr. Osińską i gen. T. Kutrzebę, podczas podniesienia bandery Wojskowego Yacht Klubu w Warszawie, dnia 26 czerwca r. b.

REGATY W GDAŃSKU.

Start osad polskich z zagranicznemi zaczyna się powoli urzeczywistniać. Wprawdzie Gdańsk nie jest zagranicą, w każdym jednak razie wyjaz polskich osad do Gdańska, do którego zjeżdża równocześnie szereg pierwszorzędnych osad niemieckich i austrjackich, nie licząc miejscowych, należy uważać za próbę nawiązania bliższego kontaktu z zagranicą. W roku bieżącym regaty odbędą się w dniach 16 i 16 lipca, udział swój zgłosiło 30 klubów wioślarskich z 125 osadami, wtem 19 klubów niemieckich, 3 kluby gdańskie niemieckie, 4 kluby polskie — w tem 1 klub gdański, 2 kluby austrjackie i 2 kluby niemieckie z Polski. W szczegółach zgłoszenia przedstawiają się jak następuje:

		zgłoszeń
1.	Allensteiner Ruder Verein—Niemcy	4
2.	Akademischer Ruder Club Berlin—Niemcy	7
3.	Berliner R. C. Sturmvogel—Niemcy	5
4.	Erster Breslauer R. V. Wrocław—Niemcy	6
5.	R. V. Vratislavia Wrocław—Niemcy	4
6.	Ruder Abt. der Uniwersität Wrocław—Niemcy	1
7.	Ruder Club Frithjof Bydgoszcz—Polska	4
8.	*Bydgoskie Towarz. Wioślarskie, Bydgoszcz—Polska*	3
9.	Danziger Ruder Verein—Gdańsk	5
10.	Ruder Verein Victoria—Gdańsk	8
11.	Akademischer Ruder Verein zu Danzig—Gdańsk	6
12.	*Klub Wioślarski, Gdańsk*	1
13.	Ruder Verein Deutsch-Eylau—Niemcy	3
14.	Ruder-Verein Nautilus, Elbląg—Niemcy	6
15.	Elbinger R. C. Vorwärts, Elbląg—Niemcy	8
16.	Ruder Club Germania, Kolonja—Niemcy	4
17.	Königsberger Ruder Club, Królewiec—Niemcy	8
18.	Ruder Club Germania, Królewiec—Niemcy	4
19.	Ruder Verein Prussia, Królewiec—Niemcy	9
20.	Akademischer Ruder Verein, Królewiec—Niemcy	4
21.	*Akademicki Związek Sportowy, Kraków—Polska*	1
22.	Marienburger Ruder-Club, Marienburg—Niemcy	2
23.	Osteroder Ruder Club, Osterode—Niemcy	4
24.	Ruder Club Neptun, Poznań—Polska	1
25.	*Poznańskie Towarzystwo Wioślarskie Tryton—Polska*	2
26.	Ruder Club Triton Stettin—Niemcy	5
27.	Ruder Verein Sport Germania Stettin—Niemcy	1
28.	Stettiner Regatta Verein, Stettin—Niemcy	1
29.	Wiener Ruder Verein Donauhort, Wiedeń—Austrja	3
30.	Wiener Regatta Verein, Wiedeń—Austrja	1

Polskie osady startują w biegach: czwórki junjorów: B. T. W. i Tryton—Poznań, t. zw. Kaiser Vierer. Czwórki: B. T. W. t. zw. Weichsel Vierer. Czwórki: Tryton—Poznań t. zw. Senats Achter. Ósemki: B. T. W. Jedynki nowicjuszy: Klub Wioślarsk--Gdańsk, i Jedynki senjorów: A. Z. S.—Kraków. Rzecz prosta, że najbardziej interesującemi będą biegi pierwszej klasy, do której zaliczyć trzeba: Kaiser Vierer, Senats Achter, Jedynki Senjorów, tembardziej, że w biegach tych startują w Gdańsku po raz pierwszy osady polskie. Pamiętamy zeszłoroczne zwycięstwo osady Bydgoskiej, lecz wygrała ona podobnie jak Klub Wioślarski z Poznania w r. 1922 bieg drugorzędny t. zw. Weichsel-Vierer, w którym to biegu w r. b. startuje Tryton z Poznania. Po raz pierwszy obsadza polska osada ósemki pierwszej klasy, jak również jedynki. W czwórkach osada B. T. W. spotka się z sześcioma pierwszorzędnemi osadami niemieckiemi z Berlina, Królewca, Wrocławia, Szczecina, Wiednia i Gdańska, podobna konkurencja będzie w ósemkach. W jedynkach startuje jedynie Königsberger Ruder-Club, prowdopodobnie Budnik, który już od kilku lat z powodzeniem reprezentuje barwy tego klubu wygrywając w Królewcu, Gdańsku, Berlinie, Kłajpedzie i in. Do „Weichsel-Vierer” zgłoszono 11 osad (!), do czwórek junjorów 10 osad (!). W jedynkach nowicjuszy Klub Wioślarski z Gdańska będzie miał czterech przeciwników, wszyscy jednak są początkującymi przeciwnikami i żaden nie może się pochwalić poważniejszem zwycięstwem.

Tegoroczny gromadny start osad polskich w Gdańsku jest pierwszym krokiem na terenie międzynarodowym o ile chodzi o silną reprezentację tak pod względem ilości jak i jakości. Bądź co bądź startują Mistrze Polski na czwórkach i jedynkach, a B. T. W. w ósemkach miało zeszłego roku drugie miejsce w mistrzostwie. Także osady Trytona nie należą do osad słabych, wyników więc regat gdańskich należy oczekiwać z ufnością. Nie żeby polskie osady miały koniecznie wygrać — to będzie wobec ostrej i silnej konkurencji bardzo trudne, lecz w każdym razie nie skompromitują, wioślarstwa polskiego. Udział polskich klubów jest ważnym także ze względów politycznych — Niemcy bowiem agitowali bardzo za jaknajliczniejszym udziałem osad niemieckich z Rzeszy w regatach gdańskich chcąc nawiązać ściślejszy kontakt z Gdańskiem, wprawdzie zgłoszenia polskie nie odpowiadają liczebnością niemieckim, w każdym jednak razie odpowiadają jakością.

Program regat obejmuje 24 biegów, (12 w sobotę 16 lipca i 12 w niedzielę 17 lipca), w tem: 6 ósemek, 10 czwórek ze sternikiem, 2 czwórek bez sternika, 3 biegi jedynek, i po 1 dwójek i dwójek podwójnych.

Gwoździem programu obok Kaiser - Vierer i Senats Achter jest Match Międzymiastowy rozgrywany corocznie między osadami Gdańska, Szczucina, Wiednia i Wrocławia t. zw. Ostmarken Achter. Bieg ten w r. b. zgromadzi reprezentacje wszystkich tych miast.

Regaty niemieckie w Bydgoszczy.

Niemiecki Związek Wioślarski Poznań — Pomorze, przeprowadził 19 czerwca r. b. swe doroczne regaty w porcie drzewnym w Brdyujściu. W regatach tych startowało 11 klubów, w tem polski K. W. „Brda“ z Bydgoszczy (zupełnie niepotrzebnie). W biegu I, czwórki, młodszych zwycięża ładnie Ruder-Club Frithjof, Bydgoszcz, w czasie 6 : 25 sek. Bieg II, ósemki młodszych, tak samo pierwsza dobija do celownika Frithjof, czas 6 : 15 sek.

Bieg III, czwórki junjorów, zwycięża Ruder-Verein „Prussia“, Königsberg, 6:33,4 sek. Bieg VI, dwójki ze sternikiem. Zwyciężył R. C. Neptun, Poznań, czas 8:15, 4 sek. Bieg V, czwórki młodszych, zwyciężył Akademischer Ruderverein zu Danzig, czas 7:00. Bieg VI, czwórki o nagrodę Gopła, zwycięża „Germanja“, Poznań, 7:22 sek. Bieg VII, czwórki młodszych zwycięża K. W. „Brda“, Bydgoszcz. Bieg VIII, czwórek, startowała tylko jedna osada R. C. „Victoria“ gdańska, czas 6:59, 8 sek. Bieg IX, (czwórki). Zwycieżyła R. C. „Victoria“ z Gdańska w czasie 6:55, 6 sek. Bieg X, (ósemki młodszych), zwyciężyła ósemka Danziger R. C. w czasie 6:19,6 sek. W biegu XI, czwórek młodszych, znowu ładnym finishem zwycięża K. W. „Brda“, w czasie 4:51, 4 sek. W biegu XII, jedynek, zwyciężył p. Walter Hinz, z R. V. „Prussia“ w czasie 8:05, 8 sek. Bieg XIII odpadł z braku konkurencji. W biegu XIV czwórek t. zw. Brahe-Vierer ładnie przy celowniku wysunęła się załoga Frithjofu, zajmując dobre pierwsze miejsce w czasie 7:04, 8 sek. Bieg XV, ósemek był najpiękniejszym. Startowały 4 łodzie przy prawie równej konkurencji prowadząc przez cały czas równo. Zwyciężył Danzieger R. V. w czasie 6:01 sek., drugie miejsce „Prussia“, w czasie 6:01, 2 sek., trzecie „Victoria“ w 6:01, 6 sek. Organizacja średnia. Czasy słabe z powodu silnego wiatru wiejącego od mety ku startowi. Mile nas zaskoczyły zwycięstwa „Brdy“, które wykazały przewagę w wioślarstwie, naszej młodzieży nad niemiecką,. lecz startowanie z klubami niestowarzyszonemi jest karygodne.

Ogólne zestawienie. Frithjof 3 pierwsze miejsca i 5 drugich, razem pkt. 11; Victoria 2 pierwsze i 3 drugie = 7 pkt.; Danzieger Ruder Verein 2 pierwsze i 2 drugie = 6 pkt.; Prussia 2 pierwsze i 2 drugie = 6 pkt.; K. W. „Brda“, 2 pierwsze = 4 pkt.; Akadem. R. zu Danzig 1 pierwsze = 2 pkt.; „Germania“ 1 pierwsze = 2 pkt.; Neptun 1 pierwsze = 2 pkt.; R. V. „Thorn“ 1 drugie 1 pkt. W ubiegłym roku Frithjof zdobył tylko 1 pierwsze miejsce i cztery drugie. Mamy wrażenie, że w tym roku konkurencja była słabsza. U Frithjofu daje się odczuwać brak materjału wioślarskiego. Długość toru wynosiła 1700 mtr., dla młodzieży tor lotny 1200 metrów.

Od lewej: Z. Czaplicka, M. Bętkowska, A. Grygolunas trener - amator, J. Grabicka sterniczka, S. Architówna i S. Czaplicka.

Otwarcie Przystani Wioślarskiej Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół“ w Warszawie

W bardzo szybkiem tempie, dzięki energji zarządu klubu powstała na brzegu Wisły po stronie praskiej, obok mostu Ks. Józefa Poniatowskiego schludna drewniana przystań wioślarska „Sokoła“ z pięknym, obszernym tarasem i szatniami.

Zarząd klubu i założyciele są to przeważnie członkowie Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

Klub wioślarski Sokoła ma za zadanie zachęcanie do pięknego sportu wioślarskiego i pływackiego młodzieży rzemieślniczej, która do obecnej chwili, tych najzdrowszych sportów nie uprawiała.

Stary „Sokół“ który w okresie przedwolnościowym krzewił wśród młodzieży polskiej tężyznę fizyczną, rozwinął skrzydła do dalszego lotu i pragnie przygarnąć młodzież, która może najwięcej potrzebuje opieki i zdrowej atmosfery duchowej.

Poświęcenia przystani w dniu 24 czerwca r. b. dokonał ks. prałat Nowakowski który wygłosił podniosłe przemówienie do zebranych, zachęcając młodzież do wytrwałości w pracy sportowej. Prezes klubu wioślarskiego „Sokoła“ p. Jan Patzer powitał zebrane delegacje bratnich klubów wioślarskich, przybyłych gości i przedstawicieli prasy.

Następnie przemawiali: p. B. Gędziorowski w imieniu Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich i najstarszego Warszawskiego Tow. Wioślarskiego; p. Terech, w imieniu Zarządu Sokoła; p. Dr. Zabawska-Domosławska w imieniu Warszawskiego Klubu Wioślarek; p. Mjr. Bobrowski w imieniu Wojskowego Klubu Wioślarskiego; p. Szreter w imieniu Klubu Wioślarskiego „Wisła“ w Warszawie; p. Red. M. Majcher, w imieniu Polskiego Związku Pływackiego; p. Z. Różałowski w imieniu Yacht-Klubu Polski; p. K. Muszałówna w imieniu „Grażyny“; p. Grodecki w imieniu nowopowstającego klubu Wioślarskiego „Syrena“ oraz przedstawiciele Sokoła z Gdańska i ziemi Mazowieckiej.

Po przemówieniach przystąpiono do chrztu łodzi, które otrzymały nazwy: Łódź „Kozłówka“ Dr. Z. Zabawska-Domosławska i Józef Kowalski, łódź „Sabcia“ p. Michalska i p. Terech, łódź „Józek“ p. Drabczykowa i p. Maksyś, łódź „Sokół“ p. Lesiewiczowa i prezes Jan Patzer, łódź „Macierz“ p. Jakubowska i p. Jan Thonnes.

Na zakończenie odbyło się na przystani przyjęcie i odczytano szereg nadesłanych depesz z różnych stron Polski. Łodzie Sokoła po raz pierwszy pod flagą klubową wyjechały na Wisłę, powiększając szeregi wielkiej rodziny wioślarskiej.

Otwarcie Przystani Wojskowego Klubu Wioślarskiego „Grodno“.

W dniu 26 czerwca b. r. Dowódca O. K. Nr. III Pan generał Truskolaski dokonał uroczystego otwarcia Przystani Wojskowego Klubu Wioślarskiego „Grodno“.

Uroczystość rozpoczęła się poświęceniem przez ks. dziekana Tartyłłę nowej bandery klubowej i pięknem przemówieniem do zebranych, nawołującem do uprawiania wioślarstwa i żeglarstwa, co tak wydatnie kształci i hartuje charakter ludzi i co koniecznem jest dla Polaków, szczególnie na rubieżach Rzeczypospolitej.

Po przemówieniu nastąpił chrzest sześciu nowych łodzi (dwa skulingi, dwie czwórki klepkowe i dwie dwójki podwójne klepkowe). Następnie urządzono defiladę łodzi klubowych, w której wzięła także udział powstała przy klubie sekcja wioślarska Państwowego Gimnazjum Męskiego, posiadająca trzy własne łodzie: czwórkę, podwójną, dwójkę klepkową i jedną zwykłą łódź.

Uroczystość zakończono zabawą taneczną dla członków i zaproszonych gości.

Otwarcie Grudziądzkiego Klubu Wioślarskiego „Wisła“.

W niedzielę 26 czerwca r. b. odbyło się pierwsze otwarcie klubu wioślarskiego „Wisła“, poświęcenie nowowybudowanej przystani i trzech nowych łodzi.

Uroczystość otwarcia klubu, poprzedziło nabożeństwo, nad stromym brzegiem Wisły, u stóp którego wznosi się przystań wioślarska.

Pierwszy przemówił prezes klubu p. Inż. Jagodziński, witając zebranych gości i zachęcając młodzież do uprawiania pięknego sportu wioślarskiego. Poświęcenia dokonał członek klubu ks. prof. Jaranowski.

Następnie nastąpił chrzest łodzi. Rodzicami chrzestnymi łodzi „Warta” byli p. gen. Ładosiówna i p. Ruciński; łodzi „Wisła” p. Ruchniewiczowa i p. sen. Szychowski; łodzi „Bałtyk” p. Witkowska i p. gen. Kasprzycki.

Na uroczystości otwarcia pierwszego sezonu obecni byli przedstawiciele: Klubu Wioślarskiego z Torunia, Bydgoskiego Klubu Wioślarskiego, Poznańskiego Klubu „Tryton”, Klubu Wioślarskiego „Gryf” z Bydgoszczy. Oprócz życzeń złożonych przez delegatów osobiście, odczytano szereg depesz od P. Z. T. W. i bratnich klubów wioślarskich z całej Polski.

Wieczorem odbył się raut w salach hotelu „Pod złotym lwem” który zgromadził elitę miasta i przyjezdnych.

Nowy Klub Wioślarski w Warszawie.

W dniu 9 marca r. b. powstało na terenie Związku Pracowników Miejskich m. st. Warszawy Towarzystwo Wioślarskie p. n. Klub Wioślarski „Syrena”.

Do Zarządu Klubu powołani zostali w charakterze:

Prezesa	— inż. Zygmunt Słomiński,
Vice-Prezesa	— Antoni Grodecki,
Naczelnika Przystani	— inż. W. Nieciengiewicz,
Sekretarza	— Jerzy Schmidt,
Skarbnika	— Marjan Ostrochulski.

Do Komisji Sportowej weszli:

Aleksander Chrzanowski, Zygmunt Jabrzemski, Jan Wójcik.

Pierwsze przygotowania do budowy przystani są już rozpoczęte i Zarząd ma wszelkie dane do twierdzenia, że już w jesieni r. b. przystań Klubu zostanie ukończona.

Obecnie, dzięki ofiarności Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego, Akademickiego Związku Sportowego i Klubu Wioślarek, Klub „Syrena“ posiada już niezbędny tabor łodzi.

Tymczasowo Klub mieści się w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Samorządowych przy ul. Krakowskie-Przedmieście Nr. 1.

Oddział Wioślarski Sokoła w Gniewie.

Idealne położenie grodu u ujścia Wierzycy do Wisły oddawna nęciło tych, którzy gdzieindziej zapoznali się z wioślarstwem, do założenia klubu wioślarskiego. Ruchliwy Sokół tut., na czele którego stoi lekarz, postanowił na posiedzeniu Zarządu w dniu 14.II b. r. za wszelką cenę uruchomić oddział wioślarski, rozumiejąc, że jest to najidealniejsza placówka do racjonalnego wszechstronnego rozwoju fizycznego, do wyrobienia karności i hartu ducha. Wydano odezwę do mieszkańców. Pan Jan Hollmann oddał do dyspozycji Oddzialu swój barak, położony w dogodnem miejscu nad kanałem u Wierzycy. Dowódzca II baonu 65 pułk. piech. major Grabowski pozwolił korzystać z wojskowej dwójki półwyścigowej, na której zapamiętale ćwiczą liczne osady gimnazjalne i sokole starsze pod kierownictwem urzędnika Starostwa Dh. Erdmańskiego. Z gorącemi słowami zachęty pośpieszył szereg klubów wioślarskich. Bydgoskie Tow. Wioślarskie i Klub Wioślarski w Gdańsku ofiarowały Oddziałowi swe flagi, zaś Klub Wioślarski z r. 1904 w Poznaniu i Gimnazjalna Drużyna Wioślarska w Sremnie obok głęboko ujętych i rozrzewniających życzeń nadesłały subwencje na zakup własnej łodzi. Ten zasiłek i składki członków to drobna część poważnego wydatku, jaki czeka Oddział celem sprawienia 1 czwórki. Chętnych jest wielu. Oddział Wioślarski posiada tylko Sokół Krakowski i Warszawski — Sokół Gniewski jest więc 3 Gniazdem Rzeczypospolitej posiadającym Oddział Wioślarski.

Jako takiemu należy się pomoc, od Druhów Wioślarzy. Zapisujmy się na członków wspierających O. W. S. G. Adres: Oddział Wioślarski Sokoła, Gniew, Pomorze.

Uroczystość wianków na Wiśle w Warszawie.

Tegoroczne uroczystości wiankowe, w noc Świętojańską, zorganizował Komitet Wiankowy, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich klubów wioślarskich stolicy.

Przystanie klubowe były wspaniale iluminowane. Z nastaniem zmroku wypłynęły na Wisłę udekorowane i przybrane w lampiony i zieleń łodzie wioślarskie i motorowe. Ogólną uwagę zwracała łódź Warszawskiego To-

Siedziba T-wa Wioślarskiego w Włocławku, widok z tarasu na most na Zgłowiączce.

warzystwa Wioślarskiego, ciągniona przez olbrzymie wyskakujące z wody konie - pegazy. Korowód łodzi poprzedziło wypuszczenie balonu, który jako wielka kula świetlną uniósł się w przestworza.

Na wodzie ukazały się wianki. Jak błędne ogniki płynęły w stronę Polskiego Bałtyku, wskazując drogę— szerszych horyzontów.

Najwięcej oklaskiwano balet warszawski, który na olbrzymiej krypie przy blasku i wybuchach rakiet i pięknych sztucznych ogni odtańczył mazura i krakowiaka.

Publiczność, nie mogąc zdobyć miejsc na przystaniach, zgromadziła się na parostatkach Zjednoczonej Żeglugi, które zatrzymały się przy brzegu po stronie praskiej.

Komitet wiankowy dobrze wywiązał się ze swego zadania, za co należą mu się słowa podzięki.

TOWARZYSTWO WIOŚLARSKIE w WŁOCŁAWKU

rok założenia 1886.

Dnia 12 czerwca zgodnie z opublikowanym kalendarzem sportowym naszego T-wa, odbyły się wiosenne regaty długodystansowe na przestrzeni Włocławek-Zarzyczewo-Włocławek t. j. 7 klm. w górę rzeki i z powrotem. Do zawodów stanęły cztery czwórki półwyścigowe. Wysoki stan wody pozwolił sternikom nie liczyć się z ławicami piasku i kamieniami podwodnemi, a spokojna bezwietrzna pogoda sprawiła, że czasy tegoroczne były znacznie lepsze od zeszłorocznych. Podczas regat padał drobny deszcz nie wpływając zresztą na dobry humor i usposobienie naszych wioślarzy. Najlepszy czas a mianowicie 1 godz. 8 min. wykazała załoga pod sterem Vice-Naczelnika K. Dyżewskiego z wioślarzami: J. Szymborskim, W. Onoszką, W. Szelągowskim i Z. Dombrzalskim. Drugą z kolei w czasie 1 godz. 11 min. i 30 sek. była załoga pod sterem Naczelnika Przystani N. Michalskiego z wioślarzami S. Rutkowskim, Z. Głowackim, J. Reitzigiem i W. Skarzyńskim. Trzecie miejsce w 1 godz. 14 min. zajęła załoga pod sterem N. Michalskiego i czwarte w 1 godz. 16 m. i 3 sek. załoga pod sterem S. Rutkowskiego.

Ruch sportowy na przystani jest dość ożywiony na przekór złej i zimnej pogodzie. Do regat wewnętrznych w d. 10 lipca, zadeklarowały biegi i trenują się dwie osady na czwórki wyścigowe, dwie osady na dwójki podwójne i dwie załogi pań na dwójkach podwójnych. Do regat związkowach w Bydgoszczy mamy zamiar zadeklarować czwórkę wyścigową juniorów, czwórkę wyścigową nowicjuszy, czwórkę półwyścigową nowicjuszy, jedynkę juniorów i jedynkę nowicjuszy. Razem więc pięć załóg wyślemy do Bydgoszczy.

Budowa nowej siedziby postępuje wciąż naprzód. Zupełnie już wykończono basen zimowy okazał się w użyciu zupełnie dobrym i stanowi przedmiot podziwu dla obcych sportowców i gości. Zostały już oddane do użytku wioślarzy nowe szatnie dla członków i członkiń, obecnie w stadjum wykończania są natryski i umywalnie i prowadzone są roboty kanalizacyjno-wodociągowe.

W sierpniu rozpoczniemy budowę ostatniego wielkiego budynku zawierającego salę balową i bufet, tak że na zimę cały komplet budynków stanowiących nową siedzibę będzie gotowy, pozostaną tylko do wykonania wewnętrzne roboty ogrzewalne i dokoracyjne.

Noc Świętojańska w Bydgoszczy.

Zwyczajem lat ubiegłych uroczystości Świętojańskie zorganizowane były w dniu św. Jana przez Komitet wiankowy, pod sprężystym kierunkiem Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

Uroczystość wypadła świetnie, dzięki doświadczeniu organizatorów, pomysłowości i wysiłkom miejscowych klubów wioślarskich.

Wspaniałe efekty świetlne czyniły wrażenie obrazów z bajki. Brzegi Brdy były przepełnione publicznością, a na parostatkach zabrakło miejsc.

Trzeba przyznać, że bydgoszczanie umieją pracować przy organizowaniu wszelkich imprez sportowych i zainteresować szerszą publiczność, co ma wielkie znaczenie propagandowe nietylko dla samego sportu lecz i dla dobra Rzeczypospolitej.

Podczas uroczystości przygrywały orkiestry 61 pp. i 16 p. ułanów, jak również orkiestra klubu mandolinistów.

Najpiękniej udekorowana łódź „Pożyczka" Klubu Wioślarskiego „Gryf" otrzymała pierwszą nagrodę (zegar w marmurze) ufundowaną przez „Dziennik Bydgoski". Drugą nagrodę otrzymał Bydgoski Klub Wioślarek za łódź „Smok". Trzecią nagrodę za łódź „Maski" i czwartą za łódź „Gondola" otrzymało Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie.

Bardzo pomysłową, mającą charakter reklamowy, była łódź „Gryfa", przedstawiającą butelkę piwa „Matuś" wyrabianego przez Browar Wielkopolski. Osadę łodzi stanowili dwaj wioślarze: jeden chudy, drugi tłusty. Wioślarz tłusty to spożywca „Matusia".

Po zakończeniu uroczystości wiankowych, Klub wioślarski „Gryf" urządził przyjęcie w lokalu klubowym dla bratnich klubów wioślarskich i zaproszonych gości. W miłym kółku towarzyskim i wesołym nastroju spędzono kilka chwil przy dźwiękach orkiestry 62 p. p.

Siedziba T-wa Wioślarskiego w Włocławku, budynek szatni i natrysków.

O ROZSZERZENIE PODSTAW ŻEGLARSTWA.

Kilkakrotnie już na łamach „Sportu Wodnego ukazywały się artykuły z dziedziny żeglarstwa, tyczące się nie technicznej, lecz „ideowej" jego strony. Głównie poruszano zagadnienie stosunku żeglarstwa śródlądowego do „yachtingu" morskiego. Gen. Zaruski niezmordowany propagator morza, i tutaj występuje pod hasłem „wprost na morze", uznając żeglarstwo śródlądowe jedynie za „freblówki yachtingu morskiego". Znaczenie żeglarswa śródlądowego jako jedynego środka prowadzącego do morza podniósł mjr. Ostrowski, poruszając w treściwym artykule w majowym numerze „Sportu Wodnego" szereg spraw, które tutaj chciałbym jeszcze rozwinąć i szerzej uzasadnić.

Niewątpliwie jeżeli uważać żeglarstwo morskie za stopień wyższy, to ów niższy stopień, żeglarstwo sródlądowe, jest tak samo potrzebny i konieczny, jak dla szkolnictwa wyższego szkolnictwo średnie i niższe. Jak do wyższych uczelni dostaje się tylko nieznaczna część tych, którzy przeszli przez szkolnictwo niższego stopnia, podobnie też tylko nieznaczna część żeglarzy śródlądowych dostąpi tego szczęścia, by móc odbyć wyprawę „prawdziwym yachtem„. Zato już znacznie ich więcej wybierze się na jolce do Gdyni, sprobuje jak miło jest „pokołysać się" na falach. Oni to właśnie zobaczą i odczują bezpośrednio, co daje morze, z nich to właśnie rekrutować się będą ci morscy żeglarze. Im więcej ich będzie, tem bliższe będzie morze sercu narodu. Nie stać nas na to, by podstawa żeglarstwa ograniczała się na naszym skrawku wybrzeża. Ten skrawek—to ostatni etap przed wyjściem w morze: etap pośredni, miejsce przesiadania się z małych łodzi na potężne yachty. Ale pamiętajmy, że podstawą żeglarstwa polskiego, ową kadrą dostarczającą ludzi i środków musi być nie wybrzeże, lecz cały kraj. Ilość wielkich yachtów będzie zależna bezpośrednio od ilości małych jolek. Na lekceważenie żeglarstwa śródlądowego mogłyby sobie pozwolić takie kraje, jak Anglja, Szwecja, których granicami jest wyłącznie lub przeważnie morze i dla których żeglarstwo jest nietylko sportem, ale i zawodem narodowym. Żeglarstwo staje się również i sportem narodowym Niemiec, które (choć w nieskończenie szczęśliwszem od Polski położeniu) mają przecież tylko niewielką część granicy morskiej. Czemu? Dzięki wspaniale rozwiniętemu i rozwijającemu się żeglarstwu śródlądowemu. A Francja? Pomimo wielkiej linji wybrzeża, pomimo pięknej tradycji marynarskiej, pomimo wreszcie wysokiej przeciętnej zamożności — żeglarstwo nie jest tam sportem narodowym. Czemu? Bo słabe ma kadry wewnątrz kraju, bo nie dorosły one do możności wyzyskania dobrych warunków morskich.

Wody śródlądowe Polski warte są osobnego omówienia. Nie dadzą się porównać z niemieckiemi (jeziora brandenburskie, mazurskie, bawarskie), brak kanałów, brak zwłaszcza jezior w pobliżu większych miast. Jakichże zastępów żeglarzy dostarczyłaby Warszawa, gdyby Wisła swym bystrym prądem nie zniechęcała mniej zapalonych. A przecież pomimo wszystko stolica Rzpltej jest i stolicą żeglarstwa, i nabiera się otuchy, widząc jak w najcięższych warunkach żeglarstwo krzepnie, rozszerza się i pogłębia. Chojnice muszą przebywać 6 km. do Charzykowa, mimo to nie dają się zniechęcić. Wilno zwróciło już uwagę na Trockie jezioro, Poznań nie dostrzegł jeszcze Baranowskiego ani Swarzędzkiego. Powidzkie doczeka się może kiedyś mniej odstraszającej komunikacji. Wigry drzemią, Gopło—również. Wszędzie tam musi zacząć się praca organiczna, od podstaw, wymagająca fachowości, zapału i — wytrwałości. Przedewszystkiem tej ostatniej.

Żeglarstwa morskiego nie da się tak poprostu „powołać do życia nie zwlekając". Żeby żyło, musi mieć szeroką podstawę i zabezpieczony dopływ sił. Tylko wtedy da się rozwiązać zagadnienie przygotowania kadr żeglarzy - sportowców, tylko wtedy ruszy z martwego punku budownictwo statków sportowych — dwa czynniki zasadnicze, któremi zajmował się w numerze 15 „Sportu

Chrzest łodzi przez panią gen. Kutrzebinę i p. ministra Kwiatkowskiego, podczas podniesienia bandery Wojskowego Yacht Klubu, dn. 26 czerwca r. b.

Wodnego” z r. ub. p. W. B-is. Tylko wtedy można nie dopuszczać na yachty laików w charakterze załogi, kiedy można ich poprzednio wyszkolić. Przy minimalnej liczbie yachtów morskich, jakiemi długo jeszcze będziemy rozporządzać, grzechem śmiertelnym byłoby zabierać na nie ludzi „prosto z brzegu” w celu szkolenia elementarnego. Nie możemy sobie pozwolić na takie marnotrawstwo, nieekonomiczne i demoralizujące równocześnie. Uniwersytet nie może uczyć alfabetu, to rzecz szkółki elementarnej, bez której nie byłoby powszechnej oświaty. Podobnie długo jeszcze będziemy jeździć na yachtach starszych, używanych, jako tańszych, a nowe kostrukcje morskie—o ile będą—będą wyjątkami. Ale jakież pole dla budowniczych stoi otworem w dziedzinie jolek, od najmniejszych aż do przybrzeżnych włącznie. Wiemy coś o tem, jaka mała jest podaż, a jaki popyt. Kupują ludzie wszystko, co utrzyma się na wodzie. Jak zboże na pniu, tak kupuje się łodzie w warsztatach, czekając miesiącami na wykończenie. Może dlatego właśnie nie opłacało się szukać dobrych planów, za które trzeba płacić, lecz budowało się byle co i byle jak. Ale to się już kończy. Przepisy budowlane Polskiego Związku Żeglarskiego położą podwaliny pod budownictwo łodzi, tak jak Przepisy Regatowe umożliwiły zawody.

Oczywiście ani zawody, ani budownictwo łodzi nie są same przez się celem. Ale nie mają racji ci, którzy uważają zawody za zabawę nikomu niepotrzebną, za szopkę, za rozbudzanie niezdrowych ambicyj, i t. d. Współzawodnictwo jest nietylko próbą sił (choć już to jedno wystarczyłoby, żeby je usprawiedliwić), jest czemś więcej: warunkiem postępu w każdej dziedzinie. I niewątpliwie działa skuteczniej, niż sama turystyka: zmusza do większego wysiłku, do walki nietylko z samym żywiołem, ale i z przeciwnikiem. Dodajmy: do walki bezwzględnie lojalnej, uczciwej, szlachetnej. Jeżeli chodzi o rozszerzanie podstaw żeglarstwa w naszem społeczeństwie, to zawody śródlądowe, jako łatwiej dostępne i łatwiej widzialne, mają większe zalety propagandowe, niż regaty morskie.

Oczywiście nie na tem kończy się znaczenie i korzyści płynące z żeglarstwa śródlądowego. Turystyce śródlądowej np. ma coraz więcej żeglarzy do zawdzięczenia, że słowa „Pomorze polskie” nabrały dla nich innego znaczenia: z pojęcia geograficznego (często b. mętnego) stały się krwią i ciałem. Kilka liter na mapie wywołuje obraz—wspomnienie. Najeżone wieżycami Chełmno, czerwone dachy Nowego, tonące w zieleni wysokiego zbocza, czy odbicie w Wiśle potężnego zamku Gniewskiego nie zatrą się nigdy w pamięci. Ale to już inna sprawa, z rozszerzaniem podstaw żeglarstwa związana wprawdzie mocno, lecz nie tak bezpośrednio.

Nie lekceważmy więc żeglarstwa śródlądowego, nie zaniedbujmy go, bo jest ono podstawą, na której wspiera się całe żeglarstwo polskie.

Adam Wolff.

☆

Regaty żeglarskie na jeziorze Charzykowskiem.

Dnia 1 czerwca r. b. odbyły się regaty Klubu Żeglarskiego „Chojnice“. Tor biegu (4 mile morskie) szedł od pomostu klubowego dookoła wyspy do ustawionego około „Wolności“ i z powrotem do linji startowej.

Dla joli 10 □ tor skrócono, z powodu dużych fal na jeziorze.

Wyniki regat były następujące.

Jole 10 □

„Magda“	sternik	Tetzlaf,	czas min.	27,30
„Irena“	„	Zawacki	„ „	34,45

10 □ wyścigowe

„Rausz“	sternik	Oskar Weiland	czas min.	25
„Druda“	„	Leo Weiland	„ „	27,10

18 □ klasa

„Rautendelein“	sternik	Szumiał	czas min.	48
„Freja“	„	Gar	„ „	50
„Poznańczyk“	„	Lahn	„ „	53,30
„Halka“	„	Rogge	„ „	53,35
„Ulla“	„	Szulc	„ „	56

22 □ klasa

„Lisalo“	sternik	Steinhilker	czas min.	43,10
„Ruth“	„	Wnojorra	„ „	49

25 □ klasa

„Mignon“ sternik Otton Weiland czas min. 42

Zawody ściągnęły sporo publiczności, która przyjechał z Chojnic i najbliższych okolic.

Żeglarstwo u harcerzy.

Poznańskie oddziały harcerstwa morskiego obchodziły uroczystość poświęcenia łodzi żaglowej „Rybitwa“, na której polska reprezentacja udaje się w lipcu, drogą wodną do Kopenhagi. Po mszy św. w kościele farnym, którą odprawił kapelan chorągwi, ks. sen. Prądzyński, nastąpił przemarsz drużyn harcerskich na przystań, gdzie tenże ks. sen. Prądzyński dokonał poświęcenia łodzi, poczem rozpoczęły się przemówienia. Przemawiali między innymi: jen. Dzierżanowski, prezes syndykatu dziennikarzy — Powidzki, oraz mecenas dr. Stanisław Sławski. Następnie odbyły się popisy wilków morskich na wodzie, w końcu — licytacja modelu żaglówki.

Yacht „Carmen” na Bałtyku.

Polski Związek Żeglarski.

OKÓLNIK dnia 30 czerwca 1927 roku.

Zakup łodzi. Min. Przem. i Handlu udzieliło związkowi subsydjum w kwocie 4.000 zł. na zakup i rozdział między kluby związkowe łodzi żaglowych. Zarząd postanowił zamówić 5 jolek pięciometrowych i rozdać między kluby po jednej Y. K. P., W. Y. K. i K. Z. Chojnice i dwie A. Z. S.

Przepisy regatowe. Zarząd P.Z.Ż. zatwierdził opracowane przez Komisję Techniczną „Przepisy Regatowe" i ogłosił je drukiem w formie broszurki. W myśl uchwały Zarządu z dnia 20 czerwca r. b. przepisy te obowiązują od dnia 1 sierpnia r. b. za wyjątkiem narazie § 11 i 13 w schemacie zgłoszenia słowa świadectwo miernicze Nr. I § 17.

Broszurki w cenie 1 zł. 50 gr. za egzemplarz są do nabycia. Zapotrzebowania należy kierować do Sekretarjatu Związku.

Etykieta yachtowa. Przepisy etykiety yachtowej również są wydane drukiem w cenie 50 gr. egzemplarz.

Regaty Związkowe. Zarząd uchwałą z dnia 20 czerwca r. b. wyznaczył dwa terminy regat związkowych, mianowicie 17 lipca i 18 września r. b. Pierwsze regaty polecono zorganizować i przeprowadzić Klubowi Żeglarskiemu w Chojnicach, przystosowując się do związkowych przepisów regatowych, drugie regaty zorganizuje Yacht-Klub Polski w Warszawie już ściśle według wymogów „Przepisów Regatowych" z wyjątkiem jak w punkcie 2 niniejszego okólnika.

Klub Żeglarski w Chojnicach poza swoim taborem uwzględni głównie wyścig na jolkach „piątkach", gdyż kluby warszawskie prześlą do Chojnic wszystkie swoje „piątki", liczba których dosięgnie 12.

Zdjęcie fotograficzne. Związek Polskich Związków Sportowych wydaje album propagandowy, w którym zamierza umieścić szereg fotografij najwybitniejszych sportowców polskich, zawodów, uroczystości sportowych i t. p. Zarząd P. Z. Ż. wzywa do nadesłania do Sekretarjatu P. Z. Ż. odpowiednich zdjęć fotograficznych.

Wytwórnia żagli. Podaje się do wiadomości, że w Chojnicach, ul. Dworcowa Nr. 10, p. O. Veiland prowadzi wytwórnie żagli z krajowych i zagranicznych materjałów.

Sprzedaż łodzi. Zarząd chce pośredniczyć w sprzedaży łodzi między Klubami związkowemi i dlatego prosi o nadsyłanie ofert.

Podniesienie bandery Wojskowego Yacht Klubu.

W dniu 26 czerwca r. b. o godzinie 11 odbyło się na przystani Wojskowego Klubu Wiośl. i Wojskowego Yacht-Klubu uroczyste podniesienie bandery Klubu oraz chrzest 6 łodzi. Uroczystość tę zaszczycili swą obecnością najwyżsi przedstawiciele rządu, przedstawiciele władz wojskowych i samorządowych, warszawskich towarzystw wioślarskich i żeglarskich, oraz liczni przedstawiciele prasy. W szczególności uświetnili Święto Klubowe swoją obecnością pani ministrowa Zaleska, generałowa Wróblewska, Dreszerowa, Kutrzebina, panowie ministrowie Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowski, i Komunikacji inż. Romocki, Komisarz Rządu Jaroszewicz, oraz generałowie dywizji Wróblewski, oraz komandor Świrski, ppłk. Ulrych dyrektor P. U. W. F. oraz brygady M. Tokarzewski-Karasiewicz i T. Kutrzeba, płk. H. Bobkowski i płk. Maciński. Miasto reprezentowali panowie inż. Słomiński, inż. Plebiński oraz inż. Niecięgiewicz.

Dostojnych gości powitał prezes Klubu ppłk. inż. A. Bobkowski, wspominając w swoim przemówieniu o uwieńczonych pomyślnym wynikiem staraniach Klubu o uzyskanie stałego miejsca na cyplu portu Czerniakowskiego, oraz rekordowym wysiłku jednego z członków Klubu, komandora Wojsk. Yacht-Klubu L. Szwykowskiego, który odbył w roku zeszłym nieprawdopodobną w dziejach żeglarstwa wycieczkę yolą 25 mtr.² do Danji i Szwecji. W dalszym ciągu podziękował on dyrektorowi Państwowego Urzędu Wychow. Fizycynego i P. W. ppłk. S. G. Ulrychowi za obietnicę ufundowania Klubowi yachtu morskiego, pozatem przedstawił program prac Klubu, związanych z uruchomieniem już w przyszłym sezonie wielkiego ośrodka morskiego, któryby stanowił punkt oparcia na morzu dla wszystkich klubów żeglarskich w Polsce. Rzecz ta łączy się najściślej z wielką manifestacją morską jaką projektuje w przyszłym roku pan minister Kwiatkowski w Gdyni, w jakiej to akcji współdziała najintensywniej dyrektor ppłk. G. Ulrych. Po przemówieniu tym przystąpiono do podniesienia bandery Klubu na nowym wielkim maszcie morskim, zbudowanym na bulwarze ponad Klubem. Na dany znak przez komandora Szwykowskiego, kapitan portu mjr. Ostrowski podniósł wśród uroczystego nastroju banderę.

Nastąpił chrzest łodzi:

1) Łódź żaglowa 5 mtr.² „Bul"—rodzice chrzestni p. ministrowa Zaleska i minister Romocki.

2) Łódź żaglowa 5 mtr.² „Ala"—rodzice chrzestni p. generałowa Kutrzebina i minister Kwiatkowski.

3) Czterowiosłowa łódź „Narew"—rodzice chrzestni p. generałowa Wróblewska i ppłk. S. G. Ulrych.

4) Łódź żaglowa 5 mtr.² „Szkwał" — rodzice chrzestni p. Jadwiga Święcicka i p. Ostaszewski.

5) Łódź żaglowa 20 mtr.² „Rywalka" — rodzice chrzestni p. Korsakówna i p. Sobieński.

6) Łódź motorowa „Taśka" — rodzice chrzestni p. mjr. Osińska i gen. T. Kutrzeba.

Po chrzcie łodzi Wojskowy Klub Wioślarski podejmował swoich gości skromnem śniadankiem, w czasie którego spędzono parę miłych i niezapomnianych chwil.

Pływactwo w Krakowie.

Tegoroczny sezon pływacki stał w Krakowie pod znakiem Y. M. C. A. i jej nowej pływalni zimowej. Już od zeszłego roku mówiło się o niej wiele, nikt jednak poważnie nie wierzył w realizację. Nawet ze strony Y. M. C. A. nie przyrzekano. Tymczasem wbrew naszemu spodziewaniu, pływalnia została już w kwietniu oddaną do użytku publiczności, t. j. raczej członków Y. M. C. A. Ponieważ jednak w gronie członków znalazły się w komplecie sekcje pływackie Cracovii i A. Z. S-u, ruch pływacki rozpoczął się odrazu w ostrem tempie. Obecnie ruch w hali osłabł, umocnił się natomiast ruch w parku krakowskim, centrum treningowym Jutrzenki i Makkabbi.

Co do pływalni Y. M. C. A. to jestto wzorowy basen o rozmiarach 6 x 25 m, dopuszczający do regularnych zawodów na czterech torach. Naturalnie pływanie na dystansach ponad 200 m. jest tu nieco, z powodu ilości nawrotów uciążliwe i nużące, głównie dla widza. Wykonanie zewnętrzne basenu pierwszerzędne, czysta woda, filtrowana i odkażana przez specjalne aparaty, utrzymywana stale w temperaturze około 20 stopni, jednem słowem raj

dla pływaka. To też frekwencja jest bardzo duża i nawet chwilami trudno trenować z powodu tłoku.

Trenowano w pływalni pilnie. Szczególnie intensywnie pracowała Sekcja Cracovi, która wyszkoliła sobie przez zimę szereg nowych sił, które widzieliśmy ostatnio w sztafetach i które zapowiadają się doskonale. Treningami Cracovii kierował p. Sieńkowski, trenując sam bardzo sumiennie. Trytko, doskonale się zapowiadający w pływaniu nawznak i w polo wodnem, jest w dużym treningu, niestety, o ile z jednych zawodów można sądzić, nie jest w najlepszej formie, szczególnie jeżeli chodzi o styl. A. Z. S. niema zupełnie zawodników męskich. K. Boczar, który trenował z początkiem sezonu bardzo intensywnie, zachorował następnie na szkarlatynę, tak, że musiał treningu zupełnie zaniechać. Natomiast bardzo obfitą jest sekcja pań, trenująca pod kierunkiem p. Dr. Popielówny. Niestety ostatnie zawody nie pozwoliły nam ocenić postępów w treningu, gdyż A. Z. S. zupełnie nie startował, z niewiadomych zresztą powodów.

W Jutrzence natomiast praca pod kierunkiem p. Steinberga idzie bardzo dobrze. Widzieliśmy na zawodach, poza znanymi już od dawna zawodnikami, szereg nowych sił, niekiedy bardzo młodych, które zapowiadają się na przyszłość wspaniale. Wplecione w zawody pokazy pływania stylowego, przez dwunastoletnich juniorków Jutrzenki pozwalały z najlepszemi nadziejami myśleć o rozwoju jej sekcji. Trzeba zaznaczyć że i Cracovia posiada dobry i młody narybek, może nie tak technicznie wyrobiony zato lepszy pod względem fizycznym.

W środę 29 czerwca urządziła Jutrzenka w pływalni w parku krakowskim zawody bardzo składnie zorganizowane, które, mimo, że nie zgromadziły na starcie wielkiej liczby zawodników dały bardzo ładne rezultaty.

W biegu na 50 y. dla juniorów do lat 15, stylem dowolnym, zwyciężył Walz (Cracovia) w czasie 35.8 sek. Bieg taki sam dla juniorów do lat 18 wygrywa przy silnej konkurencji Soldinger Makkabi w czasie 36.8 sek. bijąc Katza i Kalba z Jutrzenki. 100 y. dla panów stylem klasycznym wygrywa Soldinger Makkabi w czasie 1:24.2 min. bijąc Rittermana i Katza. Obie sztafety wygrywa Jutrzenka przed Cracovią 4 x 50 y. czterema stylami w składzie Schönfeld (nawznak.), Ritterman (klasycz.), Klein (na bok) i Wachtel (dowolny) w dobrym czasie 2:29.8. Już Trytko nie dotrzymuje kroku Schönfeldowi, przy dalszych zmianach Jutrzenka stale zyrkuje, i wreszcie Wachtel kończy o jakie 8 m. przed Cracovią. 4 x 50 y. stylem dowolnym wygrywa Jutrzenka w składzie Schönfeld, Wachtel, Klein, Schreiber. Czas 2:44.5. Bieg emocjonujący, Trytko pozbawia swą drużynę szans, wyjeżdzając z toru. Walz w trzeciej zmianie jednak wyrównywuje i dopiero na finiszu wygrywa Schreiber małą różnicą.

W konkurencjach pań, 50 y. nawznak wygrywa Schönfeldówna w czasie 45.2 sek. a także i 50 y. stylem dowolnym w czasie 39.9 sek.

H. Buza i Fr. Błoch, którzy przepłynęli Wisłą z Ciechocinka do Torunia (20 klm.), a w kilka dni później z Torunia do Brdyujścia (42 klm.).

Przepłynięcie Wisłą z Ciechocinka do Torunia.

Mało się stosunkowo słyszy u nas o pływaniu na dłuższe dystanse, zdaje się ponad 10 km. mało kto w Polsce pływa. To też z wielkim uznaniem przyjąć należy ostatni sukces jaki osiągnęło dwuch młodych pływaków TKS-u z Torunia, którzy w niedzielę dn. 19 czerwca r. b. przepłynęli Wisłą z Ciechocinka do Torunia (20 km.). Wytrwałymi pływakami byli p. Henryk Buza lat 16 i p. Franciszek Błoch lat 25. Trzeci z pływaków p. Snidzik był zmuszony przerwać bieg z powodu zbyt dokuczliwego zimna. Przy zachmurzonem niebie i lekkim wietrze przeciwnym rozpoczęli wszyscy trzej pływacy tę ciężką pracę. Na towarzyszącej pływakom łodzi znajdował się członek zarządu Pom. Zw. Pływack. p. Karol Błoch oraz p. Szczerbowski. Pierwsze kilometry przechodzą spokojnie, pływacy trzymają się razem, 3-ci km. płyną w 7 min., następny zaś jest najcięższy z powodu fali i słabego prądu i zużywają aż 18 min. Na 5-ym kilometrze wycofuje się Snidzik. Jedyną trudność jaką mieli dzielni pływacy do pokonywania to zimno, które powoli ale coraz więcej przenikało ich ciało. Pływacy płynęli cały czas na boku utrzymując regularne wolne tempo, co pewien czas osładzaliśmy im życie czekoladą, którą wkładaliśmy im do ust. Po 2½ godzinach minęliśmy ruiny Złotorji a za dobrą chwilę ujrzeli pływacy tak upragniony most na Wiśle w Toruniu. Buza wysunął się na lepszy prąd i oddalał się coraz bardziej od Błocha w towarzystwie łodzi wioślarskiej, która przyjechała naprzeciw z miejscowego klubu wiośl. Ostatnie kilometry były ciężkie, gdyż ręce kostniały, rzeczywiście wielki wysiłek woli i ambicja sportowa pozwoliły tylko na dopłynięcie do wyznaczonego celu. Pływanie utrudniał też w dużym stopniu wiatr, który powodował falę przeciwną kierunkowi pływania. Witani owacyjnie na przystani Tor. Klubu Wiośl. przez szczupłe grono kolegów dopłynęli do pomostu pierwszy Buza w 3 godz. 12 min., drugi Błoch w 3 godz. 17 min. Ostatnie sto metrów obaj finiszują crawlem. Zaznaczyć wypada, że pływacy nie używali żadnego tłuszczu do nacierania ciała.

Dzielnym pływakom należy się pełne uznanie. Obaj są członkami Tor. Klubu Wioślarskiego i sekcji pływackiej TKS-u.

PŁYWACKIE MISTRZOSTWA OKRĘGOWE W WARSZAWIE.

Nowe rekordy polskie na 100, 300, 400, 500, 800, 1000 i 1500 m. stylem dowolnym. 200 m. stylem klas. i 100 m. dla pań.

Matysiak, Jurkowski i Kuncewicz byli bohaterami zawodów.

Pierwszy debiut organizacyjny Warszawskiego OZP., tegoroczne mistrzostwa okręgowe, dały nadspodziewanie dobre wynikł sportowe. Organizacji zawodów, przeprowadzonej przez 2—3 osoby, zarzucić można przedewszystkiem zbytnią przewlekłość zawodów. Nie przewidziano, że urzadzić wypadnie przedbiegi, skutkiem czego odkładano konkurencje z dnia na dzień, zawody trwały od sobody do środy, i ani kluby ani zawodnicy nie wiedzieli kiedy co się odbędzie. Ogromnem utrudnieniem organizacyjnem było to, że skoki odbywały się w innem miejscu niż zawody główne (na przystani wioślarskiej AZS-u). W basenie AZS znajduje się doskonałe 6 torów i boisko do water-polo. Dzięki krótkości toru (25 mtr.) poprawiły się znacznie wyniki, ale za to niemożliwem było zatwierdzenie ustanowionych tam rekordow na dystansach od 500 m. wzwyż.

Przechodząc do oceny samych wyników sportowych, trzeba skonstatować pewien postęp.

W stylu dowolnym największą niespodziankę sprawił Kuncewicz, który poprawił jeszcze rekord setki o całą sekundę. Choć nie jest to wynik europejski, jednak jak na zawodnika 39-letniego, postęp taki jest godny podziwu. Matysiak zasługuje dziś na miano „polskiego Arne Borga". Nie znaczy to, by był on już dobry nawet „możliwy" na terenie międzynarodowym, ale jest akurat tem, w naszem pływactwie polskiem, czem Arne w światowem. Do chwili mistrzostw okręgowych, ten wielokrotny rekordzista Polski, nie mógł zdobyć sobie I-ej klasy PZP. Na ostatnich za to zawodach, Matysiak na I-szą klasę zasłużył sobie trzykrotnie: o 2 sek. przekroczył minimum na 100 m., o 1,3 sek. na 400 m. i 1½ sek. na 1500 m. Świadczy to, że minima pierwszej klasy (1'20", 6'30" i 26") zostały przez PZP. dobrze i jednolicie oznaczone.

Matysiak ustępuje Kuncewiczowi tylko na 100 m. Od 200 m. wzwyż, nikt w Polsce nie może narazie marzyć o współzawodniczeniu z nim, przynajmniej na dystansach olimpijskich. Co będzie na dystansach ponadolimpijsklch — okażą się na przyszłą niedzielę długodystansowe mistrzostwa Polski w Bydgoszczy. By zasłużyć sobie na miano „polskiego Arne Borga", Matysiak gra jeszcze w polo. Dzięki swej szybkości, pewnemu już opanowaniu techniki piłki, staje on dziś w rzędzie najlepszych graczy w Polsce.

W stylu dowolnym obok Matysiaka, mamy już sporo dobrych crawlerów w sprintach. Czajkowski, Skwarski, Miedzik, Chociwski, są zawodnikami bardzo obiecującymi. Pęciłło ze swym trudgenem, zalicza się zawsze do czołowych polskich zawodników; daje się zauważyć znaczna poprawa u Moritza I, który jest jednym z najdawniejszych naszych pływaków, i który dopiero teraz dochodzi do dobrych wyników.

W stylu klasycznym rewelacyjne były wyniki Jurkowskiego. Pływak ten, który już w roku zeszłym zapowiadał się groźnie dla rekordów Katowiczanina Dettego, teraz, niemal na początku sezonu, potrafił najlepszy z tych rekordów pobić o 2 sekundy. Jurkowski posiada styl prawie bez zarzutu, wielką rutynę, doskonałe warunki fizyczne, a trening basenowy w ciągu przyszłej zimy, uczyni zeń do Olimpjady zawodnika „presentable". Wynik jego na 200 m. jest objektywnie najlepszym rezultatem polskiego pływactwa. Kotkowski, mimo braku treningu, poprawił się znacznie; natomiast Siwicki Stefan jest nie w formie, i wydaje się, że nie obroni zdobytego w zeszłym roku tytułu mistrza Polski. Z nowych zawodników świetnie zapowiada się Smoderek, dobrzy są Gnatowski i Prywes I. W pływaniu nawznak natomiast Warszawa śpi.

W kategorji pań, Tratowa w zdumiewający sposób się nie poprawia. Zapodniczka ta, mająca doskonałe wprost warunki fizyczne, i pracowitość i wytrwałość, jak nikt inny, mimo wyjątkowo sumiennego treningu, od trzech lat stoi na tym samym martwym punkcie, tylko dlatego, że upiera się przy stosowaniu zupełnie wadliwego trudgena. Pozatem wykonywanie nawrotów przez wielokrotną mistrzynię Polski robi w sposób godny nowicjusza. Poza p. Tratową, jest w Warszawie jedna tylko zawodniczka, która w mistrzostwach Polski może być brana pod uwagę: jest nią p. Getlerówna z Makabi, w stylu klasycznym. Pozatem mamy zawodniczki początkujące. Nie można natomiast pominąć milczeniem faktu, że Warszawski Klub Wioślarek, który dysponuje pływaczkami zupełuie dobremi, od dwóch lat poprostu bojkotuje wszelkie zawody.

W skokach Hulanicki jest w pełnej formie. Zarówno w skokach wieżowych jak i trampolinowych, jest on dziś bodajże najlepszym w Polsce skoczkiem, oczywiście po Maerzu.

W water-polo powstanie nowych dwuch drużyn (Varsovia i Ascola) zmartwychwstanie Makabi, która zeszłego roku nie startowała dla względów „polityki punktowej", oraz zuaczna poprawa formy AZS-u, stanowią dowód, że od dziś w tej gałęzi sportu pływackiego Warszawa wstępuje na nowe drogi. AZS, choć bezkonkurencyjny, na grach nawet z drużynami o tyle słabszemi, nabiera wiele rutyny, której mu dotąd tak bardzo brakowało. Pozostałe drużyny robią ogromne postępy od jednej gry do drugiej. Są one dziś mniej więcej równe, jednak przewaga Varsovii jest widoczna. głównie dzięki lepszemu pływaniu jej graczy. Nieco gorsza jest Ascola, która jednak potrafi się nieźle bronić, nawet z AZS'em. Najsłabsza jest Makabi, która jak dotąd trzyma się dzięki większej od dwuch pozostałych zespołów rutynie, jednak dysponuje materjałem najsłabszym głównie pod względem pływackim. Filarem tej drużyny jest Fogiel, gracz który mógłby być niezły, ale jest zmanierowany, i ma trudności z powstrzymywaniem się od chwytania piłki oburącz.

Wyniki techniczne podajemy je w kolejności niechronologicznej.

Panowie 100 m. st. dowolny. I przedbieg: Matysiak 1:18,8, Pęciłło 1:31, Gillewicz 1:34,7, Chociwski (AZS), Rozenkranc (Mk). II przedbieg: Kuncewicz 1:18,2, Moritz I, 1:33,2, Klopman (Mk) 1:52,8, Mandel (Mk). III przedbieg: Czajkowski (AZS), 1:24,3, Skwarski 1:31,2, Kaufman (Mk) 1:57, Joffe (Mk).

Finał: 1. Kuncewicz, WKW, 1:15,4 (rekord polski), Mistrz Okręgu. 2. Matysiak, AZS, 1:20. 3. Pęciłło (Pol.). 4. Skwarski, Varsovia. 5. Moritz II, AZS. 6. Gillewicz (Pol.), Czajkowski nie startował.

400 m. st. dowolny. I Przedb. Kuncewicz 6:47,2, rekord polski, Pęciłło 7:09,4, Moritz I, Gillewicz. II przedb. Matysiak 6:28,7, rekord polski, Jurkowski (Pol.), Siwicki Stef. (AZS). Reszta wycofała się.

Finał: 1. Matysiak 6;38,2, Mistrz Okręgu. 2. Pęciłło 6:58, 3. St. Siwicki, AZS, 7:55,4. 4. Moritz I, Kuncewicz trzymał się równo z Matysiakiem do 180 m., poczem wycofał się, Jurkowski w finale nie pływał. Na 300 m. Matysiak ustanawia nowy rekord 4:44, lepszy o 18,4 sek. od rekordu Kuncewicza.

1500 m. st. dowol. Pływa się w dwóch serjach na czas. W pierwszej zgromadzeni są wszyscy silniejsi, by mieli możność bezpośredniej walki, w drugiej są słabsi. W pierwszej serji wycofał się Smoderek, Moritz I, najlepszy w swojej grupie, miał czas odpowiadając ostatniemu miejscu w pierwszej.

1. Matysiak, 25:58,5, rekord polski pobity o 1,26,9 sek. Od 300 metrów poczynając Matysiak bije wszystkie rekordy, Kuncewicza i własne, z wyjątkiem najnowszych. 2. Pęciłło 28:27,3. 3. Jurkowski, 28:27,4. (Walka między nimi trwała od startu do mety). 4. Siwicki I, 29:16. 5. Kotkowski, AZS, 29,25,1. 6. Moritz I 29:56,8. 7. Moritz II 30:58,5. 8. Prywes I (Ascola) 31:44. 9. Gnatowski, Varsovia, 31:44,5. 10. Kaufman, Makkabi.

200 m. stylem klasycznym: Zgłoszonych 23 zawodników, ani jeden nie wycofany, 4 przedbiegi. I Przedbieg: Kotkowski, 3:33,2. Szymańczak, 3:42,4. Frendzel II 3,54,8. II przedbieg: Siwicki I 3:31, Smoderek 3:33,3, III przedb. Jurkowski, 3:18,8. Siwicki Jan (WTW) 3:41. Sawnor, WTW. IV Przedb. Prywes I, (Asc.) 3:44, Moritz II, AZS, 3:46,2. Semadeni, AZS, 3:50.

I półfinał: 1. Jurkowski, (Pol.) 3:15, rekord polski Dettego, pobity o 0,1 sek. 2. Kotkowski, 3:34,2. 3. Siwicki Jan, reszta wycof. II półfinał: 1. Siwicki St. 3:26,4. Smoderek, Szymańczak (Vars.), Moritz II. Finał: Jurkowski 3:13,3, Mistrz okręgu, rekord polski pobity o 1,7 sek. Jurkowski miał pierwszą setkę o 3 sek. gorzej niż Dette, drugą zaś o 6 sekund lepiej. Świadczy to wyraźnie, że jest on zdolny do pobicia rekordu Dettego na 400 m. 2 Kotkowski, 3:22,5. 3. Siwicki St. 3:28,5. 4. Smoderek, 3:28,6. 5. Szymańczak, 3:37,8. 6. Siwicki Jan, 3:38,8.

100 m. nawznak. Startuje tylko 6 zawodników: 1. Jurkowski, 1:40,2, rek. okręgowy. Minimum dla zdobycia tytułu mistrza nie uzyskane. 2. Smoderek, 1:43, 3. Frendzel II, 1:45. 4. Baranowski, AZS, 5. Potocki AZS, 6. Chociwski, AZS, jedyny, który pływał crawlem.

Skoki wieżowe: 1. Hulanicki, AZS. 2. Fogiel, Mk. 3. Heskin, Mk. 4. Skrzywan, AZS. 5. Kott, Mk. 6. Mirkowicz, Mk. 7. Żyłkiewicz, Mk. 8. Lipiński, AZS. Umieszczenie Kotta na 5, jest rażącą niesprawiedliwością.

Skoki z trampoliny: 1. Kott, AZS. 2. Hulanicki, AZS. 3. Fogiel, Mk. 4 Heskin.

Sztafeta 5 x 50 m. Urządzono dwa przedbiegi. W pierwszym z nich Varsovia została zdyskalifikowana z powodu zajechania toru przez Szymańczaka, w drugim wyeliminowana AZS III i Makabi II. Finał: 1. AZS I. Czajkowski, Moritz I, Moritz II, Chociwski, Matysiak, 3:11. Mistrz Okręgu. 2. WTW, 3:22,6. 3. Polouja, 3:40,3. 4. AZS II, 5. Ascola. 6. Makabi.

Sztafeta 4 x 200 m. Urządzono dwa przedbiegi, w których wyeliminowano tylko jedną drużynę, Makkabi II. Finał: 1. AZS I, Moritz I, Siwicki, Kotkowski, Matysiak, 13:35,4. 2. Polonja 14:29,1. 3. Varsovia, 15:18,2. 4. AZS II. 5. Ascola. 6. Makabi II. W przedbiegu AZS ustanawia pierwszy rekord polski dystansu 13:27,6. Zaznaczyć trzeba, że Matysiak sam pływał już 800 m. w lepszym czasie.

Zawody pań 100 m. dowol. W przedbiegach odpadają 2 zawodniczki, Tratowa ustanawia rekord polski uzyskując 1:47,0, a więc o 0,4 lepiej od rekordu Kajzerówny. Finał: 1. Tratowa, Pol. 1:43,5. 2. Getlerówna, Mk. 1:59,5. 3. Medresówna, Mk. 2:05,8. 4. Gawska, Vars. 5. Skałłówna, Mk. 6. Żulczykówna, Mk.

400 m. st. dow. Znowu dwa przodbiegi, w których nikogo się nie eliminuje. Finał: 1. Tratowa, 8:29,2. Mistrz Okręgu. 2. Getlerówna, 9:06,4. 3. Medresówna, 9:37,2. 4. Mędrzycka, Varsovia, 9:54. 5. Skałłówna, Mk. 6. Henneberżanka, AZS.

1500 m. st. dow. Startuje 5 zawodniczek. 1. Tratowa, Pol. 34.34. 2. Getlerówna, 37:53. 3. Skałłówna, 43:56,8. 4. Marguliesówna, Mk. 5. Górełłówna, AZS.

200 m. st. klasycznym: Znowu dwa przedbiegi dla eliminowania jednej zawodniczki. Finał: Getlerówna, 4:15,4, Mistrz Okręgu. 2. Medresówna, 4:34,6. 3. Mędrzycka, 4:58,2. 4. Skałłówna, Mk. 5. Jabłczyńska, AZS. 6, Frydmanówna, Mk.

100 m. nawznak: 1. Getlerówna, Mk. 2:30,2, brak 15 sek. do minimum mistrzoskiego. 2. Marguliesówna, 3:16. 3. Henneberżanka, 3:21,5.

Skoki wieżowe: 1. Frydmanówna, Mk. 2. Turmundówna, Mk.

Skoki z trampoliny: 1. Frymanówna, Mk. 2. Turmundówua, Mk.

Sztafeta 5 x 50 m. 1. Makabi I, 5:21,4, minimu nie uzyskano. 2. AZS., 5:56,8. 3. Makabi II.

Sztafeta 4 x 100 m. 1. Makabi 1, 8:49,2. 2. Varsovia. 3. Makabi II, 4. AZS.

Water-polo. Wobec zgłoszenia 4 drużyn, gra każda z każdym dwa razy. Do chwili oddania numeru do druku, rozgrywki nie są ukończone. Zwycięstwo AZS-u jednak jest przesądzone.

Makabi-Ascola 5:0. Poziom obustronnie wyjątkowo niski. Ascola gra po raz pierwszy, traci zupełnie głowę.

AZS-Makabi 5:0. AZS w pierwszych minutach robi 3 gola, potem jednak zmęczony przestaje atakować.

Varsovia-Makabi 4:3. Mecz bardzo ożywiony, siły równe. Wyróżnia się Smoderek z Varsovii, który strzelił wszystkie bramki. Dobry Kozłowski na pomocy, który skutecznie, choć niekoniecznie fair, pilnuje Fogla.

AZS-Ascola 7:0. Ascola broni się wyjątkowo dobrze. Wyróżnią się przedewszystkiem mały Frendzel II, na pomocy, i napastnik Lapidus, dobry strzelec. AZS z wielkim trudem uzyskuje 7:0.

AZS-Varsovia 14:1. AZS ma swój świetny dzień. Bramki sypią się jak z rogu obfitości, dzięki doskonałym kombinacjom i bardzo szczęśliwym strzałom. Raz udaje się Smoderkowi przebój, wskutek nieuwagi obrony, i strzela gola honorowego nie do obrony. Varsovia mimo tego wyniku, grała lepiej od innych drużyn.

AZS-Makabi. AZS się „rozkręcił". 10:0 wchodzi gładko, i byłoby więcej, gdyby nie to, że w drugiej połowie Fogiel wszedł do bramki, i bronił jej z Halpernem do spółki.

AZS-Ascola. Znowu mecz nieco cięższy dla AZS-u, ale swoją porcję umieszcza on zawsze w bramce przeciwnika.

Varsovia-Makabi 4:1. Harcerze, dzięki lepszej taktyce napadu, posiadają już zupełnie wyraźną przewagę nad drużyną żydowską.

Ascola-Varsovia 3:1. Wyjątkowo słaba gra obu drużyn, Varsovia zasadniczym błędom taktycznym zawdzięcza przegraną.

Makabi-Ascola 3:1. Jest rzeczą niezrozumiałą, że Ascola, która stosunkowo dobrze gra z innemi drużynami, z Makabi gra wyjątkowo źle, i drugi raz zasłużenie przegrywa.

Ostateczny wynik rozgrywek w polo i punktację Pubaru Miasta Warszawy, podamy w następnym numerze, po zakończeniu rozgrywek polo i załatwieniu przez jury zgłoszonych protestów.

Bieg pływacki Warszawa — Wilanów.

Doroczny bieg pływacki na dystansie 7 klm. Wilanów — Warszawa odbył się 10 b. m. przy udziale 82 zawodników. Wyniki biegu były następujące: 1) St. Siwicki (AZS) 59.23 s. 2) Smoderek (Varsovia), 3) Grabowski (Vars.), 4) Pęccilo (Pol.), 5) W. Moritz (AZS.). Z kobiet na 24 miejscu Mędrzycka (Varsovia), zaś na 34 miejscu — Nowińska (niestowarzyszona).

Cena ogłoszeń: 1 strona zł. 300, 1/2 strony zł. 155, 1/4 str. 80, 1/8 strony zł. 45.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI, WARSZAWA, KOSZYKOWA 7. — TEL. 250-85.
Prenumerata Roczna zł. 16. Kwartalna zł. 5.
Rękopisów nie zwraca się. Konto w P. K. O. Nr. 6013.

REDAKTOR i WYDAWCA: *MIECZYSŁAW MAJCHER.*

Drukarnia Piotr Pyz i S-ka, Warszawa, Miodowa 8. Tel. 74-09.

REGATY

MIĘDZYNARODOWE
i o MISTRZOSTWA POLSKI

POD WYSOKIM PROTEKTORATEM

P. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

W BRDYUJŚCIU POD BYDGOSZCZĄ

dnia 30 i 31 lipca 1927 r.

Komitet Organizacyjny.

Przewodniczący — *Inż. Alfred Loth,* Vice-Prezes Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

Członkowie: *Jerzy Bojańczyk,* Prezes Towarzystwa Wioślarskiego w Włocławku,
Mieczysław Majcher, Redaktor „Sportu Wodnego”,
Zygmunt Musiał, Vice - Prezes Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

Zarząd Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

J. Radwan (Prezes); *Inż. A. Loth i Z. Musiał* (Vice-prezesi)
J. Bojańczyk, W. Cyrek, M. Dziewulska, A. Dubowski, M. Garstecki, B. Gędziorowski, O. Gordziałkowski, M. Juszkiewicz, M. Sporny, M. Stürmer, T. Pułkowski, S. Wilfert.

Sędziowie z ramienia Komisji Sportowej P. Z. T. W. — p. p.: *Bernatowicz, Cyrek, Dąbrowski, Juszkiewicz, Lenartowicz, Mazurek, Nadratowski, Różalski, Sporny, Stürmer, Wachowiak, Witecki* oraz przedstawiciele klubów zagranicznych — opaski amarantowe.

Sędziowie delegaci towarzystw — opaski niebieskie.

Arbiter — opaska zielona z białym paskiem.

Zastępca arbitra — opaska zielona.

Starter — p. Jerzy Bojańczyk, opaska granatowa z białym paskiem.

Zastępca startera — opaska granatowa.

Sędziowie - kontrolerzy — opaski białe.

Informacje dla prasy — opaski amarantowe z białym paskiem.

Komisja Gospodarcza Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego — opaski żółte z napisem.

Kasjerzy i kontrolerzy — opaski biało-czerwone.

KLUBY ZGŁOSZONE DO REGAT.

Nr.	NAZWA TOWARZYSTWA	Ilość zgłoszeń	Ilość wioślarzy	Biegi
	Belgja.			
1	Royal Club Nautique de Gand	7	14	1, 3, 7. 15, 17, 19, 20.
2	Union Nautique de Bruxelles	1	9	9.
	Czechosłowacja.			
3	Klub Veslaru Melnickych, Melnik	4	10	5, 9, 18, 20.
4	Veslarsky Klub Slavia, Prague	3	9	3, 9, 17.
	Francja.			
5	Cercle Nautique de France, Paris	3	5	3, 9, 17.
6	Société Nautique de la Basse-Seine, Courbevoie . .	2	5	3, 17.
	Węgry.			
7	Rendörtiszti Athletikai Club, Evezös-Osztalya Budapest	5	10	1, 7, 9, 17, 19.
8	Szegedi Csonakazo Egylet, Szeged	4	14	3, 9, 12, 17.
	W. M. Gdańsk.			
9	Danziger Ruder - Verein	6	13	3, 5, 9, 11, 17, 19.
10	Ruder Klub „Victoria"	3	10	3, 9, 17.
11	Polski Klub Wioślarski	6	12	6, 11, 15, 16, 20.
	Polska.			
12	Akademicki Związek Sportowy, Kraków . . .	2	1	2, 11.
13	„ „ „ Poznań . . .	2	9	13, 21.
14	„ „ „ Warszawa . .	6	18	1, 6, 9, 10, 15, 21.
15	Bydgoski Klub Wioślarek, Bydgoszcz . . .	1	5	12.
16	Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie, Bydgoszcz .	13	35	1, 3, 4, 7, 9, 10, 13, 16, 19, 21.
17	Gimnazjalny Klub Wioślarski „Brda", Bydgoszcz .	1	5	16.
18	„ „ „ „Wisła", Bydgoszcz .	1	5	16.
19	Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz . . .	4	11	4, 6, 7, 19.
20	Klub Wioślarski 1904 r., Poznań	4	6	2, 7, 11, 19.
21	Klub Wioślarski Toruń	4	3	2, 8, 15, 20.
22	Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa . . .	3	6	4, 6, 20.
23	Oddział Wioślarski „Sokoła" Krakowskiego, Kraków .	5	8	2, 11, 12, 15, 20.
24	Poznański Klub Wioślarzy „Tryton", Poznań . .	9	24	3, 4, 6, 7, 10, 13, 19.
25	Towarzystwo Wioślarskie Płock	3	5	6, 15, 19.
26	„ Wioślarzy „Polonia", Poznań . .	3	10	6, 7, 19.
27	„ Wioślarskie Włocławek . . .	6	16	4, 7, 11, 15, 19, 20.
28	Warszawski Klub Wioślarek, Warszawa . . .	1	5	12.
29	Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie, Warszawa .	9	25	1, 2, 4, 6, 8, 10, 11, 18, 19.
30	Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie, Wilno . .	1	1	15.
31	Wojskowy Klub Wioślarski, Warszawa . . .	4	15	2, 6, 12.

1. Długość toru — 1.650 mtr., dla pań i młodzieży — 1.200 mtr.. Tor prosty, woda stojąca.
2. Regaty odbywają się zgodnie z regulaminem Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.
3. Biegi: 2, 4, 6, 8, 10, 13, 21 są dostępne wyłącznie dla towarzystw, należących do P.Z.T.W.
4. W razie wygrania przez osadę zagraniczną biegu o nagrodę przejściową, towarzystwo zwycięskie otrzymuje nagrodę honorową, a nagroda przejściowa pozostaje w P.Z.T.W. do następnych dorocznych regat Związkowych.
5. Nagrody w medalach: przy zadeklarowaniu 1 — 4 łodzi jedna nagroda.
   5 i więcej łodzi — dwie nagrody.

   Nagrody I-go stopnia — biegi 2, 8, 10, 13 i 21. I-sza nagroda — medale specjalne srebrne i odpis dyplomu, towarzystwo zwycięskie otrzymuje dyplom. II-ga nagroda—medale specjalne bronzowe.

   Nagrody II-go stopnia — 1, 3, 5, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 19, 20. I-sza nagroda medale srebrne duże. II-ga nagroda — medale bronzowe duże.

   Nagrody III-go stopnia — biegi: 4, 6, 16. I-sza nagroda — medale srebrne małe. II-ga nagroda — medale bronzowe małe.
6. Osady oznaczone gwiazdką (*) wylosowano do finału.
7. Przedbiegi do 3, 6, 9 (po dwa przedbiegi, z których pierwsze 2 osady wchodzą do finału) i do biegów 4 i 7 (po jednym przedb. — pierwsze 4 osady wchodzą do finału) rozpoczną się o godz. 9 m. 30, w sobotę dn. 30 lipca, a do biegów 11, 15, 17, 20 (po jednym przedb. — pierwsze 4 osady wchodzą do finału) i 19 (dwa przedbiegi, z których pierwsze 2 osady wchodzą do finału) w niedzielę dn. 31 lipca o godz. 9 m. 30.
8. Informacje, instrukcje, wydanie numerów, biletów wejścia (po 2 dla reprezentantów towarzystw i po 1 dla zawodników) i t. p. dnia 29 lipca o godz. 7 w hotelu pod Orłem.
9. Zebranie sędziów — dnia 29 lipca o godz. 4-ej.
10. Kancelarja regatowa w Bydgoszczy, Hotel pod Orłem, czynna od 29 lipca.
11. Rozdanie nagród dn. 31 lipca o godz. 22 na sali w strzelnicy, przy ulicy Toruńskiej.

SOBOTA, dnia 30 lipca 1927 r.

BIEG 1 — godz. 3 m. 30.

Osemki młodszych.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez firmę „Chudziński i Maciejewski" w Bydgoszczy i o nagrodę honorową ofiarowaną przez Związek Polskich Związków Sportowych.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1923 r. — (bieg bez ograniczeń) Akadem. Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1924 r. — Klub Wioślarski w Poznaniu.
„ „ 1925 r. — Pozn. Tow. Wiośl. „Tryton" w Poznaniu.
„ „ 1926 r. — Bydgoskie Tow. Wioślarskie.

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 1

	wiek	wzrost	waga
1. Grudziński	21		67
2. J. Jędrzejewski	20		67
3. H. Łaguna	23		71
4. J. Pajda	21		73
5. Dunikowski	21		80
6. S. Grabiński	25		76
7. Dzierżyński	24		78
8. S. Lisowski	20		72
St. E. Czaplicki	22		60

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 2

	wiek	wzrost	waga
1. K. Szpinger	26	171	61
2. S. Grobelny	20	168	63
3. E. Bijałd	22	166	56
4. F. Krauze	21	170	63
5. F. Wiśniewski	21	164	56
6. G. Skopek	19	166	64
7. H. Kotlarek	20	172	60
8. B. Ormanowski	22	174	65
St. K. Reiman	30	168	65

Warszawskie Tow. Wioślarskie Warszawa. — 3

	wiek	wzrost	waga
1. P. Cierkoński	20	174	73
2. R. Francki	22	179	70
3. K. Sawnor	18	188	71
4. A. Funkiewicz	21	182	79
5. J. Pichelski	22	182	74
6. J. Sawnor	25	185	75
7. J. Hirszowski	21	175	68
8. S. Geyer	25	180	73
St. M. Essner	24	163	54

Royal Club Nautique, Gand Belgja. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. M. Haller	19		
2. R. D. Moor	20		
3. R. Riessamo	21		
4. R. Köller	23		
5. Ch. Lintennaus	25		
6. G. Bressou	26		
7. J. Poulin	21		
8. J. Massaert	18		
St. J. Vanden Berghe			54

Rendörtiszti Athletikai Club Evezös Osztâlya â Budapest — Węgry. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. A. Râcz	24	168	68
2. L. Hevesi	19	174	70
3. S. Pakesz	24	176	72
4. G. Szuppân	25	174	82
5. A. Reicher	20	185	86
6. G. Farkas	19	175	80
7. F. Marx	23	177	79
8. Ö. Csapó	24	173	69
St. J. Juhâsz	24	167	59

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. E. Mazur	20	174	64
2. P. Bukowski	20	174	61
3. S. Appelbaum	25	171	65
4. B. Pasiński	22	183	67
5. L. Teska	22	175	74
6. Z. Mazur	21	172	64
7. S. Płocki	25	179	70
8. Z. Borysiak	20	169	61
St. M. Figurski	27	172	63

BIEG 2 — godz. 3 m. 45.

Jedynki.
Mistrzostwo Polski.

Nagroda przejściowa Magistratu m. Bydgoszczy — przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1924 r. i 1925 r. — Warsz. Tow. Wioślarskie — A. Osiecimski-Czapski.
„ „ 1926 r. — Akadem. Związ. Sport., Kraków — W. Długoszewski.

Oddział Wiośl. „Sokoła" Krakowskiego Kraków. — 1

	wiek	wzrost	waga
J. Bujwid	28		74

Klub Wioślarski z r. 1904 Poznań. — 2

	wiek	wzrost	waga
D. Tilgner	23	189	82

Warszawskie Tow. Wioślarskie Warszawa. — 3

	wiek	wzrost	waga
J. Lisicki	27	178	64

Klub Wioślarski w Toruniu. — 4

	wiek	wzrost	waga
W. Barwicki	29		85

Wojskowy Klub Wioślarski Warszawa. — 5

	wiek	wzrost	waga
T. Naumienko	24		71

Akademicki Związek Sportowy Kraków. — 6

	wiek	wzrost	waga
Wł. Długoszewski	22	178	62

BIEG 3 — godz. 4.

Czwórki.

Bieg o nagrodę honorową p. Ministra Spraw Wewnętrznych.

Szegedi Csonakázó Egylet à Szeged Węgry.

1

	wiek	wzrost	waga
1. T. Nemecskay	23	174	69
2. K. Tóth	26	184	73
3. T. Szekely	30	185	79
4. I. Bertényi	31	181	75
St. A. Devich	32	160	55

Veslarsky Klub „Slavia" à Prague — Podoli Czechosłowacja.

2

	wiek	wzrost	waga
1. J. Boháček	20	181	76
2. V. Novotny	26	184	85
3. B. Kallmünzer	28	184	85
4. J. Kallmünzer	30	180	80
St. J. Engstler	27	161	55

Royal Club Nautique de Gand Francja.

3

	wiek	wzrost	waga
1. P. Cobbaert	23		
2. A. Dhout	29		
3. F. Lafontanie	22		
4. P. Anthierens	22		
St. Vanden Berghe	19		54

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

4

	wiek	wzrost	waga
1. L. Baranowski	25	172	63
2. M. Radzimski	25	170	65
3. R. Kostka	22	170	72
4. M. Keller	27	172	67
St. J. Grzybek	26	170	51

Cercle Nautique de France — Paris Francja.

5

	wiek	wzrost	waga
1. J. Bergés	24	175	72
2. Bourquet	26	176	74
3. Maugé	26	175	74
4. Poisson	28	169	70
St. F. Bourlot	35		47

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

6

	wiek	wzrost	waga
1. Fr. Bronikowski	21	171	65
2. L. Birkholc	23	179	66
3. L. Lipiński	22	180	67
4. F. Janik	26	170	68
St. F. Brzeziński	30	171	63

Ruder-Club „Victorja" Gdańsk.

7

	wiek	wzrost	waga
1. H. Willer			69
2. A. Behrendt			72
3. K. Retzke			70
4. H. Goldenbaum			67
St. K. Rindt			58

Société Nautique de la Basse - Seine Courbevoie, Francja *).

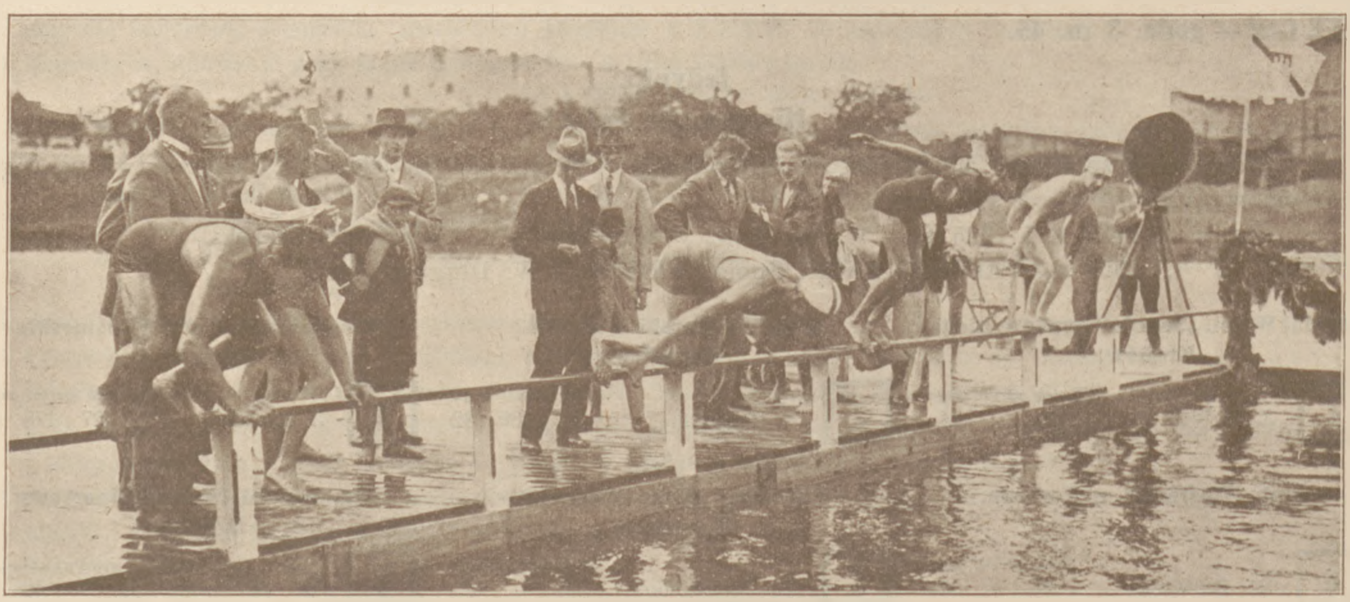
8

	wiek	wzrost	waga
1. L. Chaminade	24	172	71
2. J. de Gaillon	24	181	78
3. F. Delmas	24	176	75
4. M. Caby	24	167	67
St. Foinon	22	150	47

Danziger Ruder - Verein Gdańsk *).

9

	wiek	wzrost	waga
1. K. Müller	25	165	59½
2. A. Schulz	25	165	58
3. R. Melchert	27	175	65
4. E. Boehlke	28	185	74½
St. E. Schimansky	32	161	47

Start pływaków na zawodach Międzynarodowych w Warszawie dn. 23 i 24 lipca r. b.

BIEG 4 — godz. 4 m. 15.

Czwórki półwyścigowe.

Bieg dostępny dla wioślarzy, którzy do dnia 31 grudnia 1926 r. nie wygrali żadnego biegu na regatach klasyfikacyjnych.

Nagroda przejściowa, ofiarowana przez Zarząd Banku M. Stadthagen, Tow. Akc. w Bydgoszczy — przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1922 i 1923 r. — Pozn. Tow. Wiośl. „Tryton", Poznań.
„ „ 1924 r. — Klub Wioślarski „Wisła" dawn. Koło Wioślarzy Warszawskich.
„ „ 1925 r. — Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie.
„ „ 1926 r. — Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie.

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

1		wiek	wzrost	waga
	1. L. Matelski	19	170	67
	2. S. Przybylski	20	180	69
	3. S. Kwapisz	23	179	70
	4. W. Kaźmierczak	18	180	69
	St. L. Olszewski	25	178	61

Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa.

2		wiek	wzrost	waga
	1. Z. Olczak	19	173	63
	2. W. Patek	27	179	78
	3. W. Zieliński	20	184	79
	4. B. Hirszowski	23	170	61
	St. S. Raszewski	36	168	62

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek.

3		wiek	wzrost	waga
	1. E. Lewandowski	26		55
	2. J. Szymborski	21		60
	3. T. Stpiczyński	23		67
	4. S. Rutkowski	26		66
	St. W. Żyburski	32		69

Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz.

4		wiek	wzrost	waga
	1. K. Deręgowski	21	172	62
	2. P. Deręgowski	25	172	70
	3. T. Demkow	21	173	75
	4. L. Weber	21	170	65
	St. W. Płażalski	29	174	75

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz *).

5		wiek	wzrost	waga
	1. W. Przybysz	22	168	65
	1. J. Stanek	25	170	79
	3. S. Niewitecki	25	172	78
	4. M. Kugler	23	178	65
	St. K. Figelek	27	172	61

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa.

6		wiek	wzrost	waga
	1. H. Zaremba	28		76
	2. S. Zaremba	34		74
	3. A. Zwanitaj	31		83
	4. L. Ruciński	37		82
	St. W. Szejndroch	38		60

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań *).

7		wiek	wzrost	waga
	1. E. Domański	25	165	62
	2. F. Burca	24	172	71
	3. J. Klimecki	28	170	71
	4. W. Minicki	22	169	65
	St. M. Szypkowski	24	162	50

BIEG 5 — godz. 4 m. 30.

Jedynki gości.

Bieg o nagrodę honorową ofiarowaną przez Wydawnictwo „Kurjera Warszawskiego".

Danziger Ruder - Verein Gdańsk.

1		wiek	wzrost	waga
	W. Penner	23	185	79

Klub Veslaru Melnickych Melnik Czechosłowacja.

2		wiek	wzrost	waga
	J. Straka	23.	178	73

BIEG 6 — godz. 5.

Czwórki półwyścigowe nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez „Dziennik Bydgoski".
Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1924 r. — Akad. Związek Sportowy, Poznań.
„ „ 1925 r. — Klub Wioślarski w Toruniu.
„ „ 1926 r. — Tow. Wioślarskie w Płocku.

Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz. — 1

	wiek	wzrost	waga
1. W. Kębłowski	24	168	65
2. W. Kotlarek	21	167	61
3. K. Pankowiak	22	174	65
4. A. Józefowicz	22	168	62
St. W. Kalkstein-Osłowski	30	171	61

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań. — 2

	wiek	wzrost	waga
1. L. Matelski	19	170	67
2. S. Przybylski	20	180	69
3. S. Kwapisz	23	179	70
4. W. Kaźmierczak	18	180	69
St. L. Olszewski	25	178	61

Klub Wioślarski w Gdańsku *). — 3

	wiek	wzrost	waga
1. A. Fiebiger	20		69
2. M. Leśniczak	25		76
3. J. Kostro	31		74
4. J. Gembarski	24		66
St. A. Góralczyk	26		65

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. J. Gnudziński	22		67
2. J. Pajda	21		73
3. Dunikowski	22		80
4. S. Lisowski	20		72
St. E. Czaplicki	22		60

Towarzystwo Wioślarskie w Płocku. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. W. Michalski	25	175	60
2. J. Dobrowolski	24	176	70
3. G. Nowak	21	178	73
4. J. Kawiecki	31	172	76
St. K. Wojtulanis	40	165	60

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. E. Domański	25	165	62
2. Fr. Burca	24	172	71
3. J. Klimecki	28	170	71
4. W. Minicki	22	169	65
St. M. szypkowski	24	162	50

Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa *). — 7

	wiek	wzrost	waga
1. B. Czerwiński	25	172	71
2. A. Dachowski	22	164	60
3. M. Słomiak		172	75
4. Z. Firkowski	26	180	72
St. R. Głowacki	25	172	62

Wojskowy Klub Wioślarski Warszawa. — 8

	wiek	wzrost	waga
1. J. Holc	21		65
2. M. Stańczyk	26		72
3. T. Malinowski	23		72
4. J. Meleszkiewicz	23		68
St. J. Stankiewicz	30		68

Towarzystwo Wioślarzy „Polonia" Poznań. — 9

	wiek	wzrost	waga
1. M. Kurek	20		62
2. J. Godek	18		60
3. A. Bartkowiak	20		68
4. J. Sarnowski	20		62
St. M. Urbański	23		63

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 10

	wiek	wzrost	waga
1. H. Zaremba	28		76
2. S. Zaremba	34		74
3. A. Zwanitaj	31		83
4. L. Ruciński	37		82
St. W. Szejndroch	38		60

BIEG 7 — godz. 5 m. 15.

Czwórki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez ś. p. M. Wierzbickiego w Bydgoszczy i nagrodę honorową Redakcji „Sport Wodny".

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1925 r. — Bydgoskie Tow. Wioślarskie.

„ „ 1926 r. — Warsz. Towarzystwo Wioślarskie.

1 — Klub Wioślarski z 1904 roku Poznań.

	wiek	wzrost	waga
1. J. Mikołajczak	20	170	65½
2. W. Leporowski	20	172	70
3. W. Tuliszka	20	175	71½
4. S. Jurkowski	22	170	67
St. Tuczyk	13		57

2 — Towarzystwo Wioślarskie Włocławek.

	wiek	wzrost	waga
1. Z. Dombrzalski	24		61
2. Z. Głowacki	24		69
3. W. Szelągowski	25		69
4. W. Onoszko	22		70
St. K. Dyżewski	32		73

3 — Rendörtiszti Athletikai Club Evezös Osztálya à Budapest, Węgry.

	wiek	wzrost	waga
1. A. Csernó	22	174	74
2. G. Farkas	19	175	80
3. A. Reicher	20	185	86
4. L. Hevesi	19	174	70
St. J. Juhász	24	167	59

4 — Klub Wioślarski „Gryf" w Bydgoszczy *).

	wiek	wzrost	waga
1. K. Deręgowski	21	172	62
2. P. Deręgowski	25	172	70
3. T. Demkow	21	173	75
4. L. Weber	21	170	65
St. W. Kalkstein-Osłowski	30	171	61

5 — Towarzystwo Wioślarzy „Polonja" Poznań *).

	wiek	wzrost	waga
1. H. Güttler	20		68
2. M. Probański	20		65
3. M. Działoszyński	20		67
4. E. Czyż	20		60
St. J. Szymanek	29		65

6 — Royal Club Nautique de Gand Belgja.

	wiek	wzrost	waga
1. M. Haller	19		
2. R. de Moor	20		
3. J. Poulin	21		
4. J. Massaert	18		
St. Vanden Berghe	19		54

7 — Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

	wiek	wzrost	waga
1. W. Breza	21	169	60
2. H. Lackowski	20	168	55
3. J. Boruszak	20	170	65
4. J. Tomasek	19	173	60
St. J. Grzybek	26	170	51

8 — Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

	wiek	wzrost	waga
1. Z. Mazur	21	172	64
2. P. Bukowski	20	174	61
3. E. Mazur	20	174	64
4. Z. Borysiak	20	169	61
St. F. Brzeziński	30	171	63

BIEG 8 — godz. 5 m. 30.

Dwójki podwójne.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez Zakłady Przemysłowe B-ci Iłowieckich Sp. Akc. w Warszawie.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa, po trzykrotnem zdobyciu.

Zwyc. w 1926 r. — Warszawskie Towarzystwo Wioślarskie.

1 — Klub Wioślarski w Toruniu.

	wiek	wzrost	waga
1. L. Spychał	21		62
2. W. Barwicki	29		85

2 — Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa.

	wiek	wzrost	waga
1. Z. Jabrzemski	25	174	64
2. J. Lisicki	27	178	64

BIEG 9 — godz. 5 m. 45.

Osemki.

Bieg o nagrodę honorową ofiarowaną przez Magistrat m. st. Warszawy.

1. Rendörtiszti Athletikai Club Evezös-Osztálya, Węgry *).

	wiek	wzrost	waga
1. A. Rácz	24	168	68
2. L. Hevesi	19	174	70
3. S. Pakesz	24	176	72
4. G. Szuppán	25	174	82
5. A. Reicher	20	185	86
6. G. Farkas	19	175	80
7. F. Marx	23	177	79
8. Ö. Csapó	24	173	69
St. J. Juhász	24	167	59

2. Société Royal l'Union Nautique de Bruxelles, Belgja.

	wiek	wzrost	waga
1. H. de Coninell	25	172	68
2. Ch. Goossens	27	180	72
3. D. Strohl	32	172	73
4. G. Backer	26	169	68
5. R. Stoclet	25	183	87
6. P. Absil	25	182	85
7. V. Goossens	29	171	72
8. R. Coers	29	182	80
St. L. Jaegere	26		50

3. Société Nnutique de la Basse-Seine Corbevoie et Cercle Nautique de France Francja *).

	wiek	wzrost	waga
1. M. Caby	24	167	67
2. F. Delmas	24	176	75
3. J. de Gaillon	24	181	78
4. L. Chaminade	24	172	71
5. J. Berges	24	175	72
6. Bourquet	26	176	74
7. Maugé	26	175	74
8. Poisson	28	169	70
St. F. Bourlot	35		47

4. Danziger Ruder - Verein Gdańsk.

	wiek	wzrost	waga
1. A. Senger	24	165	56
2. W. Moritz	26	178	69
3. K. Müller	25	165	59½
4. H. Siebert	24	188	76½
5. F. Bjick	24	190	82
6. A. Schulz	25	165	58
7. R. Melchert	27	175	65
8. E. Boehlke	28	185	74½
St. E. Schimansky	32	161	47

5. Veslarsky Klub „Slavia" Prague Czechosłowacja.

	wiek	wzrost	waga
1. J. Polasek	20	175	73
2. J. Kopriva	21	176	79
3. J. Bohacek	21	181	76
4. V. Stolba	20	179	74
5. J. Gerhard	29	178	85
6. V. Novotny	26	184	85
7. B. Kallmünzer	28	184	84
8. J. Kallmunzer	30	180	80
St. J. Engstler	27	161	55

6. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

	wiek	wzrost	waga
1. B. Drewek	25	168	56
2. L. Birkholc	23	179	66
3. F. Bronikowski	21	171	65
4. J. Napierała	31	172	76
5. J. Kołodyszewski	25	175	68
6. E. Jankowski	25	174	72
7. L. Lipiński	22	180	67
8. F. Janik	26	170	68
St. M. Figurski	27	172	63

7. Klub Veslaru Melnickych Melnik Czechosłowacja.

	wiek	wzrost	waga
1. Fr. Altmann	25	176	71
2. W. Tadra	20	176	76
3. W. Vaina	18	175	72
4. A. Pokorny	18	184	73
5. R. Beranek	21	177	83
6. V. Hvezda	20	180	72
7. k. Serhant	22	181	73
8. B. Brendl	27	181	73
St. A. Kotik	22	171	54

8. Ruder - Club „Victoria" Gdańsk.

	wiek	wzrost	waga
1. H. Willer			69
2. A. Behrendt			72
3. W. Sellschopp			74
4. W. Struwe			78
5. J. Schnapauff			77
6. F. Vick			70
7. K. Retzke			70
8. H. Goldenbaum			67
St. K. Zimmermann			55

9. Szegedi Csonakázó Egylet à Szeged Węgry.

	wiek	wzrost	waga
1. T. Nemecskay	23	174	69
2. O. Back	19	175	70
3. N. Veress	24	187	73
4. J. Zahorán	19	189	80
5. N. Lichtenecker	26	185	76
6. C. Toth	26	184	73
7. T. Székely	30	185	79
8. I. Berténγi	31	181	75
St. A. Derich	32	160	55

10. Akademicki Związek Sportowy Warszawa.

	wiek	wzrost	waga
1. Niezabitowski	30		75
2. J. Poczobut	25		71
3. J. Łaszewski	25		73
4. J. Ślązak	20		78
5. M. Wodziański	25		77
6. A. Sołtan	20		85
7. P. Kurnicki	28		80
8. Gordziałkowski	28		75
St. Czaplicki Ed.	22		60

NIEDZIELA, dnia 31 lipca 1927 r.

BIEG 10 — godz. 3.

Czwórki bez sternika.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez „Koło Senjorów“ Warsz. Tow. Wioślarskiego. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

1 — Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

	wiek	wzrost	waga
1. L. Baranowski	25	172	63
2. M. Radzimski	25	170	65
3. R. Kostka	22	170	72
4. M. Keller	27	172	67

2 — Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

	wiek	wzrost	waga
1. B. Drewek	25	168	56
2. J. Napierała	31	172	76
3. J. Młodyszewski	25	175	68
4. F. Jankowski	25	174	72

3 — Akademicki Związek Sportowy Warszawa.

	wiek	wzrost	waga
1. H. Niezabitowski	30		75
2. A. Sołtan	20		85
3. P. Kurnicki	28		80
4. Gordziałkowski	28		75

4 — Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa.

	wiek	wzrost	waga
1. H. Słomiak	22	177	76
2. E. Kowalec	27	172	75
3. E. Ciepłowski	23	183	72
4. W. Szymański	20	182	69

BIEG 11 — godz. 3 m. 15.

Jedynki.

Bieg o nagrodę honorową, ofiarowaną przez p. Ministra Wyznań Relig. i Oświec. Publicznego.

Nr	Klub	Zawodnik	wiek	wzrost	waga
1	Oddział Wioślarski „Sokoła“ w Krakowie.	1. Bujwid	28		74
2	Towarzystwo Wioślarskie we Włocławku.	W. Skarzyński	23		61
3	Akademicki Związek Sportowy Kraków.	W. Długoszewski	22	178	62
4	Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań*).	D. Tielgner	23	189	82
5	Danziger Ruder — Verein Gdańsk.	W. Penner	23	185	179
6	Klub Wioślarski w Gdańsku.	P. Vogel	24		65
7	Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa *).	J. Lisicki	27	178	64

BIEG 12 — godz. 3 m. 30.

Czwórki półwyścigowe pań.

Bieg o nagrodę honorową ofiarowaną przez p. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Oddział Wioślarski „Sokoła" w Krakowie.

1		waga
	1. E. Rypeściówna	60
	2. H. Huczyńska	58
	3. J. Pękalska	57
	4. K. Sojanka	61
	st. L. Kozerówna	58

Bydgoski Klub Wioślarek Bydgoszcz.

2		waga
	1. C. Konopianka	53
	2. S. Kolanowska	60½
	3. A. Malakówna	63½
	4. I. Molska	52½
	st. S. Kostrzówna	56

Wojskowy Klub Wioślarski Warszawa.

3		wzrost
	1. H. Kurkiewiczówna	62
	2. H. Dębowska	60
	3. H. Kurkiewiczówna	60
	4. L. Szuldt	54
	St. J. Święcicka	56

Warszawski Klub Wioślarek Warszawa.

4		waga
	1. J. Jamnicka	66
	2. J. Kwaśniewska	60
	3. M. Gaszczyńska	68
	4. J. Grabicka	54
	St. M. Dziewulska	58

Szegedi Sconakázó Egylet Szeged Węgry.

5		waga
	1. P. Vass	60
	2. K. Mayer	61
	3. N. Eckensberger	62
	4. M. Back	59
	St. S. Mayer	51

Wojskowy Klub Wioślarski Warszawa.

6		waga
	1. W. Burawska	54½
	2. W. Richling	60
	3. W. Zaleska	56
	4. H. Matuszewska	55
	St. J. Święcicka	56

BIEG 13 — godz. 3 m. 45.

Czwórki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną w 1926 r. przez Prezesa P. Z. T. W., J. Radwana.
Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu w ciągu pięciolecia.
Zwyc. w 1926 r. — Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie.
Zdobywcy Mistrzostwa i puharu „Sokoła Kr." w 1923, 1924 i 1925 Akadem. Zw. Sport., Warsz.

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

1		wiek	wzrost	waga
	1. F. Bronikowski	20	171	65
	2. L. Birkholc	23	179	66
	3. L. Lipiński	20	180	69
	4. F. Janik	26	170	68
	St. F. Brzeziński	30	181	61

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

2		wiek	wzrost	waga
	1. L. Baranowski	25	172	63
	2. M. Radzimski	25	170	65
	3. R. Kostka	22	170	72
	4. M. Keller	27	172	67
	St. J. Grzybek	26	170	51

Akademicki Związek Sportowy Poznań.

3	
	1. Szenkler
	2. Talarczyk
	3. Wysiatycki
	4. Drozd
	St. J. Mazurek

Bieg 14 nie doszedł do skutku.

BIEG 15 — godz. 4.

Jedynki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez Towarzystwo Śpiewacze „Lutnia" w Bydgoszczy i nagrodę honorową ofiarowaną przez p. S. Hempla, członka W. T. W.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1926 r. — Tow. Wiośl. w Włocławku, W. Skarzyński.

Towarzystwo Wioślarskie Płock.

		wiek	wzrost	waga
1	J. Kawiecki	31	172	76

Royal Club Nautique de Gand Belgja.

		wiek	wzrost	waga
2	M. Bruyneel	26		

Akademicki Związek Sportowy Warszawa*).

		wiek	wzrost	waga
3	St. Starczewski	22		63

Klub Wioślarski w Gdańsku.

		wiek	wzrost	waga
4	W. Nełkowski	21		65

Towarzystwo Wioślarskie Wilno.

		wiek	wzrost	waga
5	W. Stankiewicz	27		74½

Klub Wioślarski w Toruniu.

		wiek	wzrost	waga
6	F. Jankowski	21		60

Oddział Wioślarski „Sokoła" Kraków *).

		wiek	wzrost	waga
7	S. Kędzior	25		70

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek.

		wiek	wzrost	waga
8	W. Onoszko	22		17

BIEG 16 — godz. 4 m. 15.

Czwórki półwyścigowe młodzieży.

Bieg dostępny dla towarzystw, należących do Zrzeszenia Gimnazjalnych Towarzystw Wioślarskich w Bydgoszczy oraz dla Kół Młodzieży przy związkowych towarzystwach wioślarskich. Startują uczniowie szkół średnich i tegoroczni maturzyści.

Bieg o nagrodę przejściową, ofarowaną przez Redakcję czasopisma „Sport Wodny".

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1926 r. — Klub Wioślarski „Brda", Bydgoszcz.

Klub Wioślarski w Gdańsku.

		wiek	wzrost	waga
1	1. W. Nerlewski	17		67
	2. J. Mey	18		63
	3. F. German	18		63½
	4. T. Kreft	18		75
	St. T. Winiecki	17		60

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

		wiek	wzrost	waga
2	1. F. Skręty	17	168	54
	2. F. Lewandowski	17	165	58
	3. B. Ormanowski	17	170	55
	4. E. Ciesielski	17	170	58
	St. K. Figelek	27	172	61

Klub Wioślarski „Brda" Bydgoszcz.

		wiek	wzrost	waga
3	1. Z. Gaca	19	171	61
	2. M. Gródecki	18	173	71
	3. Z. Machnicki	18	174	71
	4. B. Koszucki	19	169	60
	St. H. Cegielski	19	164	51

Gimnazjalny Klub Wioślarski „Wisła" Bydgoszcz.

		wiek	wzrost	waga
4	1. J. Zieliński	18		59
	2. D. Miklasz	19		65
	3. T. Zeidler	19		77
	4. K. Redlarski	19		62
	St. W. Wiecki	19		55

BIEG 17 — godz. 4 m. 30.

Czwórki gości.

Bieg o nagrodę honorową ofiarowaną przez p. Ministra Spraw Zagranicznych.

Société Nautique de la Basse-Seine Courbevoie — Francja *).

1

	wiek	wzrost	waga
1. L. Chaminade	24	172	71
2. J. de Gaillon	24	181	78
3. D. Celmas	24	176	75
4. M. Caby	24	167	67
St. Foinon	22	150	47

Royal Club Nautique de Gand Belgja.

2

	wiek	wzrost	waga
1. P. Cobbaert	23		
2. A. Dhout	29		
3 F. Lafontanie	22		
4. P. Anthierens	22		
St. J. Vanden Berghe	19		54

Rendörtiszti Athletikai Club Evezös Osztálya, Budapeszt.

3

	wiek	wzrost	waga
1. A. Csernó	22	174	74
2. G. Farkas	19	175	80
3. A. Reicher	20	185	86
4. L. Hevesi	19	174	70
St. J. Juhász	24	167	59

Cercle Nautique de France Paris Francja.

4

	wiek	wzrost	waga
1. J. Bergés	24	175	72
2. Bourquet	26	176	74
3. Maugé	26	175	74
4. Poisson	28	169	70
St. S. Bourlot	35		47

Danziger Ruder — Verein Gdańsk.

5

	wiek	wzrost	waga
1. K. Müller	25	165	59½
2. A. Schulz	25	165	58
3. R. Melchert	27	175	65
4. E. Boehlke	28	185	74½
St. E. Schimansky	32	161	47

Veslarsky Club „Slavia" Prague Czechosłowacja.

6

	wiek	wzrost	waga
1. J. Boháček	20	181	76
2. V. Novotny	25	184	85
3. B. Kallmünzer	28	184	85
4. J. Kallmünzer	30	180	80
St. J. Engstler	27	161	55

Szegedi Csonakázó Egylet Szeged Węgry.

7

	wiek	wzrost	waga
1. T. Nemecskay	23	174	69
2. K. Tóth	26	184	73
3. T. Szekely	30	185	79
4. I. Bertenyi	31	181	75
St. A. Devich	32	160	55

Ruder Club „Victoria" Gdańsk *).

8

	wiek	wzrost	waga
1. H. Willer			69
2. A. Behrendt			72
3. K. Retzke			70
4. H. Goldebaum			67
St. K. Rindt			58

BIEG 18 — godz. 5.

Dwójki podwójne.

Bieg o nagrodę honorową, ofiarowaną przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

Klub Veslaru Melnickych Melnik Czechosłowacja.

1

	wiek	wzrost	waga
1. V. Tadra	20	176	76
2. J. Straka	23	178	73

Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa.

2

	wiek	wzrost	waga
1. Z. Jabrzemski	25	174	64
2. J. Lisicki	27	178	64

IGRZYSKA IX OLIMPJADY, bezkrwawe zmagania się przedstawicieli tężyzny fizycznej narodów całego świata, odbędą się już w roku 1928 w St. Moritz i Amsterdamie.

Polska na zawodach tych nie tylko musi być obecną, lecz i zająć miejsce odpowiadające jej stanowisku mocarstwawemu i odwiecznej kulturze.

Obowiązkiem rzeszy sportowej jest dać wszystko z siebie, żeby przez wzmożoną pracę i poświęcenie wywalczyć zaszczytne miejsce barwom polskim.

Obowiązkiem społeczeństwa w imię wielkości Polski, jest usiłowania te moralnie i materjalnie poprzeć.

BIEG 19 — godz. 5 m. 15.

Czwórki młodszych.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez Prezesa P. Z. T. W., J. Radwana i honorową Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1923 r. — Warsz. Tow. Wiośl., w 1924 r. — Bydgoskie Tow. Wiośl., w 1925 r. — Klub Wioślarski „Wisła” dawn. Koło Wioślarzy Warsz., w 1926 r. — Bydgoskie Tow. Wioślarskie.

Rendörtiszti Athletikai Club Evezös Osztálya Budapest Węgry.

Nr		wiek	wzrost	waga
1	1. A. Rácz	24	168	68
	2. G. Szuppán	25	174	82
	3. S. Pakesz	24	176	72
	4. Ö. Csapó	24	173	69
	St. Er. Juhász	24	167	59

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

Nr		wiek	wzrost	waga
2	1. K. Szpingier	26	171	61
	2. S. Grobelny	20	168	63
	3. H. Kotlarek	20	172	60
	4. F. Krause	21	170	63
	St. K. Figelek	27	172	61

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

Nr		wiek	wzrost	waga
3	1. E. Bijałd	22	166	56
	2. G. Skopek	19	166	64
	3. F. Wiśniewski	21	164	56
	4. B. Ormanowski	22	174	65
	St. K. Reiman	30	168	65

Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton” Poznań.

Nr		wiek	wzrost	waga
4	1. W. Breza	21	169	60
	2. H. Lackowski	20	168	55
	3. J. Boruszak	20	170	65
	4. J. Tomasek	19	173	60
	St. J. Grzybek	26	170	51

Danziger Ruder Verein Gdańsk.

Nr		wiek	wzrost	waga
5	1. A. Senger	24	165	56
	2. H. Ahrens	30	173	74
	3. F. Bjick	24	190	82
	4. W. Schneider	26	174	74
	St. S. Kraatz	28	162	51½

Royal Club Nautique de Gand Belgja.

Nr		wiek	wzrost	waga
6	1. M. Haller	19		
	2. R. de Moor	20		
	3. J. Poulin	21		
	4. J. Massaert	18		
	St. Vanden Berghe	19		54

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek *).

Nr		wiek	wzrost	waga
7	1. T. Wielicki	22		65
	2. E. Zygmański	29		57
	3. F. Dankowski	27		68
	4. R. Krzewski	31		65
	St. N. Michalski	34		59

Klub Wioślarski z 1904 roku Poznań.

Nr		wiek	wzrost	waga
8	1. J. Mikołajczak	20	170	65½
	2. W. Leporowski	20	172	70
	3. W. Tuliszka	20	175	71½
	4. S. Jurkowski	22	170	67
	St. J. Tuczyk	23		67

Warszawskie Towarzyst. Wioślarskie Warszawa.

Nr		wiek	wzrost	waga
9	1. P. Cierkoński	20	174	73
	2. R. Francki	22	179	70
	3. J. Hirszowski	21	175	68
	4. S. Geyer	25	180	73
	St. M. Essner	24	163	54

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

Nr		wiek	wzrost	waga
10	1. S. Appelbaum	25	171	65
	2. B. Pasiński	22	183	67
	3. S. Płocki	25	179	70
	4. L. Teska	22	175	74
	St. M. Figurski	27	172	63

Towarzystwo Wioślarzy „Polonia” Poznań *).

Nr		wiek	wzrost	waga
11	1. H. Güttler	20		68
	2. N. Probański	20		65
	3. Działoszyński	20		67
	4. E. Czyż	20		60
	St. J. Szymanek	29		65

Klub Wioślarski „Gryf” Bydgoszcz.

Nr		wiek	wzrost	waga
12	1. K. Deręgowski	21	172	62
	2. P. Deręgowski	25	172	70
	3. T. Demkow	21	173	75
	4. L. Weber	21	170	65
	St. M. Tarkowski	29	156	56

Towarzystwo Wioślarskie Płock.

Nr		wiek	wzrost	waga
13	1. W. Michalski	25	175	60
	2. J. Dobrowolski	24	176	70
	3. G. Nowak	21	178	73
	4. J. Kawiecki	31	172	76
	St. K. Wojtulanis	40	165	60

BIEG 20 — godz. 5 m. 30.

Jedynki młodszych.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną przez Wiceprezesa Tow. Wioślarskiego w Włocławku, p. Kowalewskiego i o nagrodę honorową ofiarowaną przez Wydawnictwo Kurjera Warszawiego.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1925 r. — Warsz. Tow. Wioślarskie, J. Lisicki, w 1926 r. Oddział Wiośl. „Sokoła" w Krakowie, J. Długoszewski.

Oddział Wiośl. „Sokoła" Krakowskiego Kraków.

		wiek	wzrost	waga
1	S. Pękalski	25		67

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa *)

		wiek	wzrost	waga
2	S. Słoniewski	24		62

Klub Wioślarski Gdańsk.

		wiek	wzrost	waga
3	P. Vogel	24		65

Klub Veslaru Melnickych Melnik Czechosłowacja.

		wiek	wzrost	waga
4	V. Tadra	20	176	76

Klub Wioślarski Gdańsk *).

		wiek	wzrost	waga
5	M. Netkowski	21		65

Klub Wioślarski Toruń.

		wiek	wzrost	waga
6	L. Spychał	21		62

Royal Club Nautique de Gand Belgja.

		wiek	wzrost	waga
7	A. Dhout	29		

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek.

		wiek	wzrost	waga
8	W. Skarzyński	23		61

BIEG 21 — 5 gódz. m. 45.

Ósemki.

Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę przejściową, ofiarowaną w 1926 r. przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

D-RA IGNACEGO MOŚCICKIEGO.

Nagroda przechodzi na własność towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.
Zdob. Mistrzostwa w 1924 r. — Warsz. Tow. Wioślarskie.
„ „ w 1925 i 1926 r. — Akadem. Związek Sp., Warszawa.

1. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz.

	wiek	wzrost	waga
1. B. Drewek	25	168	56
2. L. Birkholc	23	179	66
3. F. Bronikowski	21	171	65
4. J. Napierała	31	172	76
5. J. Młodyszewski	25	175	68
6. E. Jankowski	25	174	72
7. L. Lipiński	22	180	67
8. F. Janik	26	171	68
St. F. Brzeziński	30	171	63

2. Akademicki Związek Sportowy Warszawa.

	wiek	wzrost	waga
1. Niezabitowski	30		75
2. J. Poczobut	25		71
3. J. Łaszewski	25		73
4. J. Ślązak	20		78
5. M. Wodziański	25		77
6. A. Sołtan	20		85
7. P. Kurnicki	28		80
8. Gordziałkowski	28		75
St. E. Czaplicki	22		60

3. Akademicki Związek Sportowy Poznań.

1. Szenkler
2. Talarczyk
3. Wysiatycki
4. Drozd
5. Chechelski
6. Kokorniak
7. Kocaj
8. Deutsch
St. J. Mazurek

NAJLEPSZE WYNIKI Z REGAT POPRZEDNICH.

Rok	Dystans mtr.	Warunki atmosf.	Jedynki	Dwójki podw.	Czwórki półw.	Czwórki	Ósemki
1920	1600	silna fala przeciwna	7:36 Warsz. Tow. Wiośl.	6:48 Tryton, Pozn.	7:28 Warsz.Tow.W.	6:26 Ak. Zw. Sp. Warszawa	6:05 Ak. Zw. Sp. Warszawa
1921	1650	bez wiatru	8:10 Tryton, Poznań	—	6:4 Klub W., Pozn.	6:17 Bydg. T. W. przedbieg	5:57 Warsz. T. W.
1922	1650	deszcz silna fala z biegiem	9:38 Tryton, Poznań	—	6:41 Tryton, Pozn.	6:19 A. Z. S., Warsz. przedb.-spok.	5:41 1/5 Ak. Zw. Sp. Warszawa
1923	1600	silna boczna fala	7:2 4/5 Warsz. Tow. Wiośl.	—	6:56 Tryton, Pozn.	6:20 2/5 Warsz. T. W.	6:9 2/5 Ak. Zw. Sp. Warszawa
1924	1650	fala przeciw. boczna	7:5 3/5 Warsz. Tow. Wiośl.	—	7:06 Koło W. W.	6:31 A. Z. S., Warsz.	5:45 Warsz. Tow. W.
1925	1600	lekki boczny wiatr stopniowo słabnący	6:46 Warsz. Tow. Wiośl.	6:16 Warsz.Tow.W.	6:30 3/5 Klub Wiośl. w Toruniu	6:14 Bydg. T. W.	5:29 Ak. Zw. Sp. Warszawa
1926	1650	bez wiatru	6:40 Ak. Zw. Sp. Kraków	6:23 Warsz.Tow.W.	6:30 1/5 Warsz.Tow.Wiośl. i Tow. W. w Płocku	5:54 Bydg. T. W.	5:29 Ak. Zw. Sp. Warszawa